

Vörösvári Újság

Werischwarer Zeitung

VIII. évf. 9. szám

2002. SZEPTEMBER

Ára: 150 Ft

MEGSZENTELT ÚJ KENYÉR

Fotó: Rásonyi Mária

A tartalomból:

Gerstetteni vendégek	3 oldal	Vörösvári búcsú	14-15 oldal
Túléltek	5 oldal	Számukra nem volt lehetetlen	
Etnobiznisz Vörösváron	6 oldal	– Pánczél Tivadar ref. lelkész	16 oldal
Öltözz zöldbe – költözz zöldbe...	7 oldal	Tiszteld a múltat...	20 oldal
Képviselő jelöltek	10-11 oldal	Pilisvörösvári ki kicsoda	
Gyalogszerrel...	13 oldal	– Peller Anna	21 oldal

Tisztelt Olvasó!

A valamelyest enyhülő nyár végi forróság az ősz közeledtét jelzi, ugyanakkor mégis felhevíti az indulatokat. Ha ugyanis Önnek, Tisztelt Olvasó, sikerült az elmúlt hónapokban, hetekben kimozdulnia otthonából és valahol egy nyugalmas távoli tájon elfelejteni a mindennapi gondokat, hazatérve, a maga teljes brutális valóságában szembesül az önkormányzati választások előkészületeivel. Nem is előkészület ez már, hanem harc a javából. Ezt jelzik azon olvasói levelek, amelyek részben a polgármester legutóbbi számunkban közölt megszólalásának nyelvezetét nehezményezik, részben minden sérelmet, bosszúságot bő terjedelemben tárgyalnak. Falra hányt borsónak bizonyult azon kérelmem, hogy levélíróink másokra való tekintettel fogják rövidre mondandójukat, mert további véleményektől veszik el a helyet. Így is lett. Igaz, akadt olyan is, amelyik hónapokkal ezelőtti, általunk is többször megtárgyalt esetet akart újból előrángatni. Ennek nem láttuk értelmét.

A lap képes beszámolóinak jelentős részét a vörösvári búcsú teszi ki annak ellenére, hogy a lebonyolítás hagyott némi kívánnivalót maga után. Ennek okairól, előzményeiről egy jegyzőkönyv lebbenti fel a fátylat.

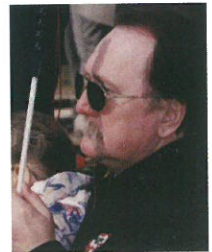

Ami a Vörösvári Újságot illeti, nem kis büszkeséggel adjuk tudtul az alábbiakat. Önkéntes társszerkesztőimmal fél éve dolgozunk a lap csinosításán, tartalmi gazdagságának bővítésén. Ennek eredménye, hogy amíg a februári szám 4 hirdetője mindössze 13.000 forinttal támogatta a lap megjelenését, addig a legutóbbi, augusztusi kiadvány 12 hirdetője

120.000 forinttal. Csak azért ennyivel, mert többségük, féléves, lekötött hirdetése miatt kedvezményben részesült. Akadt közöttük, aki a közlések nyomán megnőtt áruforgalomról tájékoztatott, míg mások a lap kiegyensúlyozott hangvételét hangoztatták. Köszönjük elismerésüket, támogatásukat, Önnek, Tisztelt Olvasó pedig azt, hogy hozzájárul, hogy havonta mindössze alig néhány tucat eladatlan példány maradjon szerkesztőségünkben. A kezdeti kettő helyett változatlan áron immáron nyolc (!) színes oldalt vehet a kezébe. Ezek a pusztán tények és ezekből kell kiindulni minden bírálat alkalmával.

Végezetül ne feledjük, augusztus 15-én volt Nagyboldogasszony ünnepe. Az Ő segítségét kérjük az előttünk álló időszakra, hogy olyan jövőbeni képviselőket segítsen döntési helyzetbe, akik a „Mondd, te kit választanál?” cikkünkben jelölt elvárásoknak megfelelnek.

Szakács Gábor

Szent István napi körmenet a Bazilikánál

Boldogasszony Anyánk

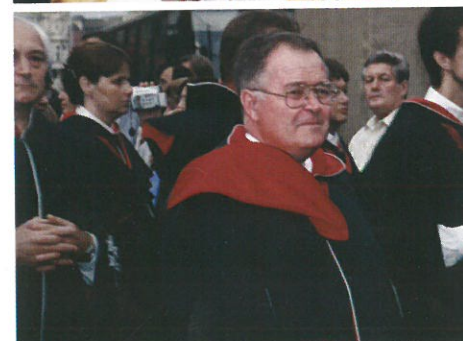
Ünnepi ének a magyarok Nagyasszonyához (részlet)

Boldogasszony Anyánk, régi nagy Pátrónánk!
Nagy inségben lévén, így szólít meg hazánk:
Magyarországról, édes hazánkról,
Ne feledkezzél el szegény magyarokról!

Ó, Atyaistennek kedves szép leánya!
Krisztus Jézus Anyja, Szentlélek mátkája:
Magyarországról, édes hazánkról,
Ne feledkezzél el szegény magyarokról!

Nyisd fel az egeket sok kiáltásunkra!
Anyai palástod fordítsd oltalmunkra!
Magyarországról, édes hazánkról,
Ne feledkezzél el szegény magyarokról!

Kegyes szemeiddel tekintsd meg népedet!
Segéld meg áldásra magyar nemzetedet!
Magyarországról, édes hazánkról,
Ne feledkezzél el szegény magyarokról!

Tasnádi Tamás, a Szent István Lovagrend mestere, vörösvári polgár

Fotó: Rásonyi Győzőné

Gerstetteni vendégek

Tisztelt Vörösvári Polgárok!

Köszönöm, hogy eljöttek a Pilisvörösvár és Gerstetten települések partnerkapcsolati dokumentumának 5 éve történt aláírásának jubileumi ünnepségére.

Az Önök nevében köszöntöm vendégeinket,

- Roland Polaschek polgármester kollégámat,
- Artur Kary települési képviselő alpolgármestert,
- Herr Ortsvorsteher Hans Häberle urat a települési részönkormányzat elnökét,
- Gerhard Krauß települési képviselő urat,
- Hans Mailänder települési képviselő urat és feleségét,
- Sigfried Szimeth települési képviselő urat,
- Hansjörg Köpf települési képviselő urat,
- Eduard Gillitzer szolgálaton kívüli egyesületi elnököt és feleségét,
- Hans Berger urat és feleségét, a zenekar képviselőjét,
- Helga Winkler asszonyt és férjét, akik a külkapcsolatok bizottságának lelkei

Köszöntöm a körünkben megjelent valamennyi gerstetteni polgárt, köszöntöm a vörösvári egyesületek és intézmények vezetőit, képviselőit, különös szeretettel azokat, akik a partnerkapcsolat 5

évében tevékenyen közreműködtek Gerstetten és Pilisvörösvár barátságának kiépítésében.

Egy évvel ezelőtt a gerstetteni Bahnhof Hotel felavatása és az ezzel kapcsolatban rendezett TRINATIONALEN BÜRGERTREFFEN alkalmával találkoztunk ebben a körben utoljára. A gerstetteni kapcsolatok hőfokát és a személyes megértés helyzetét jelzi az, hogy az idén Pilisvörösváron a húsvéthétfői megbékélési és kiengesztelődési ünnepséget, amit a katonasírok újraszentelése alkalmával rendeztünk, megtisztelt minket jelenlétével a teljes gerstetteni politikai vezetés polgármesterrel, alpolgármesterekkel, frakcióvezetőkkel.

Azt ráadásul említem, hogy szintén tavaly, amikor Pilisvörösvár városa nevében jómagam, Dr. Dávid Ibolya igazságügyi minisztertől átvettem a Millenniumi Emlékszólót, Roland Polaschek kollégám ott volt a külkapcsolatainkat képviselő hat polgármester között. Miután ez a kapcsolati kör a hesseni Wehrheimtől az erdélyi Borszékig ível Európán át, jó alkalom volt számára is a három erdélyi és a két németországi kollégával az országjárás alatt egymás megismerésére és közelebbi kapcsolatok kiépítésére.

Akkor, 2001. május 5-én azon a kerti partin, amikor valamennyi küldöttnek alkalma volt a kertünkben találkozni, a hangulat tetőfokán Roland Polaschek kollégám csendesen átnyújtott egy gerstetteni légifelvételt 2000-ből.

Akkor én nagyon elszégyelltem magam, mert

rá kellett jöjjek, hogy bizony komoly protokollhibát vétettem, simán elfelejtettem a partnerkapcsolatunk 5 éves születésnapját. Mentségemre szóljon – és ezt jelenlévő férfitársaim igazolhatják –, hogy az ember csak azokat az évfordulókat felejtí el, amelyek szeretteihez, pld. feleségéhez kapcsolódnak. Én például mindig elfelejtetem a házassági évfordulókat.

Ha már születésnapról beszélünk, hadd folytassam személyes gondolataimat. A születésnapokkal kapcsolatban családunkban két – vélhetően csak nálunk bevezetett – szokás dívik. Az egyik, hogy az ünnepelt gyermek azt megelőzően, hogy a család felkészönti és megkapja születésnapjait, először édesanyjához járul és

megköszöni, hogy oly sok hónapig szíve alatt hordozta, és azt követően világra hozta.

Ha ezt a szokást mi is követni akarjuk, akkor nekünk is a kapcsolatok kigondolójának kell köszönetet mondanunk.

Az erről szóló első dokumentum 1992. december 10-ről datálódik, aláírói Schäffer Lőrinc a fúvószenekar, Wenzl József a táncegyüttes, Péts József a Vegyeskórus, Spiegelberger János a Heimatverein és Nagy Lóránd a Pilisi Medence Egészségügyi Alapítvány részéről.

Azonos aláírókkal egy másik dokumentum 1993. május 27-ről már arról tájékoztatja Pilisvörösvár polgármesterét, hogy július 17 és 20. között küldöttségben elutaznak Gerstettenbe és felveszik a kapcsolatot a testvéregyesületekkel.

Ők voltak tehát a pionírok, nekik kell megköszönni vörösvári oldalról a kezdeményezést, és ők találták meg partnereként Eduard Gillitzer urat és Hans Berger urat a Musikverein Harmonie részéről, ill. Helmut Turba urat a német vöröskérszt részéről.

Az ő és még nagyon sok gerstetteni és vörösvári polgár munkája nyomán kerülhetett sor a partnerkapcsolat hivatalos szintre való emelését rögzítő dokumentum aláírására 1996. május 5-én.

Ezek közül a nevek közül ma már nem mindenki áll a megfelelő egyesületek élén és talán ezért nem is köszönhetjük ma itt őket körünkben. De hát amint tudjuk, tisztelt jelenlévő férfi-

társaim, a jó házasságban is előfordulnak civódások, a rosszban pedig még személyi változások is. Így tehát nem csodálkozunk azon, hogyha az alapító egyesületek bármelyikében, mint ahogy most a pilisvörösvári fúvószenekarban, éppen olyasmi megy végbe, ami nem a nyilvánosságra tartozik. Szerencsére az egyesületeken belül is a tagok, a városközi kapcsolatokban pedig a polgárok alkotják a partnerviszonyok szövetét összefogó öltéseket. Ezek az öltések pedig oly erősek, hogy a szövetben előforduló szakadásokat is össze tudják tartani.

Ma az a dolgunk, hogy másodszor is megünnepeljük a születésnapot, és úgy látom, hogy erre valamennyiünknek bőségesen volt alkalma a sörátorban és a város valamennyi kocsmájában, de hála Istennek, családi körben is. Szinte pihenés lesz, hogy a Feierstunde végén városi rendezvényhez illően takarékos fogadásra kerül sor. Úgyhogy javasolom, mindenki elsőként ragadja meg az alkalmat a hidegkonyha és az italkínálat megromlására, mert a bőséges kínálat a másik oldalon, a sörátorban lesz, de ott már fizetni kell érte és én bírom abban, hogy minden gerstetteni vendégünket nem egy vörösvári polgár fogja megvendégtelni.

Még mielőtt erre sor kerül, el szeretném árulni Önöknek családunk második születésnapjára szokását, nevezetesen azt, hogy az ünnepeltet a „Happy Birthday” helyett európai, sőt ősi erdélyi énekkel köszöntjük.

Tisztelt Ünnepelet, öt-egy éves „Pilisvörösvár – Gerstetten partnerkapcsolat” tiszteletre most eléneklem a születésnap dalt, bár a zenei teljesítményért nehezen tudom vállalni a felelősséget. Először magyarul éneklek, és szívesen látom Roland Polaschek polgármester kollégámat, ha velem együtt kívánja magyarul énekelni, hiszen egyrészt tavaly május 4-én hat polgármesterrel együtt énekelte hatalmas vörösvári közönségsiker mellett az Európa-himnusz, másrészt lassan már ideiglenes lakhatási engedélyt adhatunk számára a Pansio Edelweisben, oly gyakran köszönhetjük őt körünkben.

A vörösváriaknak könnyítésképpen kiosztottuk e dal német változatát, ha segítenek, ezt fogjuk másodszor elénekelni.

Sok számos esztendőket vígan megélhess,
Napjaidat számlálni, ne légyen terhes.
Az ég harmatja szívedet vidítsa,
Áldások árja, házad elborítsa!

Du sollst viele Jahre noch lustig erleben
Deine Tage zu zählen, soll dich nicht quälen.
Der Tau des Himmels erfreue dein Herz,
Dein Haus voller Segen kenne kein' Schmerz.

Pilisvörösvár, 2002. augusztus 15.

Botzheim István

Gäste aus Gerstetten

Am 14. August hat unsere Stadt Besuch aus Gerstetten bekommen. Die Gäste sind um 18 Uhr im Kulturhaus angekommen, wo sie von Herrn István Botzheim, Bürgermeister von Pilisvörösvár, und von den Gastfamilien erwartet wurden. Nach den freundlichen Begrüßungsworten von Herrn Botzheim wurden die Schüler unter den Gastgebern verteilt.

Die Partnerschaft der zwei Städte (Werischwar, Gerstetten) existiert seit 1996. Das Ziel der gegenseitigen Besuche ist, wie es uns Herr Kary, der Leiter der Gruppe, erzählt hat, die Jugend zusammenzuführen, damit sie im gemeinsamen Europa in Frieden, tolerant, einander kennend und ehrend leben können.

Herr Kary erwartet von diesem Besuch, dass die Schüler Land und Leute erleben, dass sie auch im weiteren in Kontakt bleiben, Briefe schreiben, einander besuchen. Um diese Ziele zu verwirklichen, wurden schon drei Zeltlager mit Teilnahme von deutschen, französischen und ungarischen Schülern veranstaltet (in Gerstetten, in Frankreich und vor zwei Jahren hier bei uns in Werischwar). Im vorigen Jahr fuhren dreißig Schüler unserer Stadt nach Deutschland, wo sie unter anderem auch die Expo in Hannover angeschaut haben. Im Rahmen dieser Beziehung haben uns jetzt zwölf Schüler/innen mit ihren Betreuern (Arthur Kary, Rebekka Maier und Yvonne Winkler) besucht.

Die Schüler wohnen bei Gastfamilien, sie bleiben eine Woche in Werischwar. Sie nehmen an den Programmen der Werischwarer Tage teil, machen eine Reise nach Budapest (Stadtrundfahrt, Parlamentbesuch) und eine Busfahrt nach Esztergom und nach Visegrád. Die Programme wurden von den Mitarbeitern des Kulturhauses, Éva Haas, Direktorin, und Éva Draxler organisiert. Die Betreuerinnen von unserer Seite sind Erika Bogár, Edit Janka und Magdolna Sági.

Wir hoffen, dass unsere Gäste sich wohl fühlen werden. Wir wünschen ihnen einen angenehmen Aufenthalt.

tudósítónktól

„Mondd, te kit választanál?”

Október 20-án önkormányzati választások lesznek. Vajon ki lesz a polgármester? Ki lesz a megyei s kik lesznek a helyi önkormányzat képviselői?

Ezek a kérdések foglalkoztatják most az országot és Vörösvár lakosságát is. Öröndetes, hogy egyre többen figyelnek a közügyekre, a közügyekkel foglalkozó tisztségviselőkre, munkájukra, döntéseikre, az eredményekre. Aki soha nem foglalkozott közéleti ügyekkel, elképzelni sem tudja, hogy mennyi gonddal, kellemtelenséggel, sokszor megoldhatatlan helyzettel kell szembenéznie a választott képviselőnek. Megtisztelet ezen a területen dolgozni. Jól képzett, problémaérzékeny, nagy teherbírási embereket igényel ez a munka. A választópolgár szívesen segíti képviselőjét, bizalommal fordul hozzá, ha a képviselő igazán alkalmasnak bizonyul erre a posztra. Egyre többen szeretnék településünk jövőjéért tenni, s hisszük, hogy a megválasztottak kéri és várják majd segítségünket. Olyan közéleti szereplőket várunk az önkormányzatba, akik az alábbi elvárásainknak megfelelnek vagy így kezdenek azoknak megfelelni.

A megválasztott tisztségviselők:

- Képviseljük a település választóinak érdekeit
- A képviselő tartson folyamatos kapcsolatot a választókkal.
- Jól látható helyen legyen hozzáférhető a képviselők listája
- A fogadóórák időrendje
- A kv. tájékoztassa választóit minden közügyről, minden fontos döntésről (újság, kábel-tv, körzeti találkozó)
- A családok gondoljait iránt tanúsítson megkülönböztetett figyelmet, legyen segítőkész.
- Legfontosabb feladata a szolgálat legyen
- Írásos és szóbeli megnyilvánulásai legyenek szakszerűek és érthetőek
- A törvények és rendeletek területén legyen tájékozott
- Legalább alapfokon beszélje a németet vagy más idegen nyelvet (testvérkapcsolatok tesztek szükségessége)
- Elvárjuk a tisztakezűséget
- Soha ne éljen vissza hatalmi helyzetével, azt

ne fordítsa a maga javára!

- Támogassa az etikusság és jogszerűség egészséges egyensúlyát
- Legyen hiteles személyiség
- Tartsa és tartassa be – rangra és anyagi háttérre való tekintet nélkül – a törvényeket, rendeleteket
- Tanúsítson maximális gondosságot a közvagyonra iránt
- Igyekezzen azt a köz javára gyarapítani
- Ellenőrizze a határozatok végrehajtását
- Tartsa fontosnak településünk etnikai jellegét, s támogassa annak nemzetiségi programjait
- Legyen személyesen jelen ünnepeinken

Készüljünk együtt az előttünk álló feladatokra! Polgári köreink vigyázzák, segítik a jó szándékot. Szent István I. törvénye öröködjön mindnyájunk felett: „A törvény ereje meg ne rontassék vesztegetés által.”

Pilisvörösvári Nemzeti Körök Szövetsége

Erről beszélünk kell!

Az utóbbi időben a város bányatelepi részén is mindennaposá váltak a garázdálkodások. Augusztus 7-én reggel például azt vettem észre, hogy a nyári konyhából eltűnt két gázipalack, amelyek ahhoz a kályhához tartoznak, amellyel

télen az egyik szobát melegítjük. Amikor az esetet elpanaszoltam a szomszédoknak, kiderült, hogy majdnem mindenkinek volt már ilyen éjjeli „látogatója”. Két helyről a szétnyitható, kerti alumínium létrát vitték el, máshonnan tyúkokat loptak el, mint más honnan a mélyhűtőnek, gázipalackoknak kelt lába. Mindenki sejti, hogy ki (kik) az elkö-

vetők, de nem tudunk semmit tenni, amit tenni nem érjük őket. Azaz, valamit mégis. Mondjuk azt, hogy senki ne vásárolja meg tőle (tőlük) a lopott holmikat potom áron – sajnos megveszik –, és ezzel talán meg lehetne előzni az újabb gaztettek elkövetését. A Liliom közben még egy fajtisza fehér pulikutyát is elloptak, miután kivágták a drótkerítést.

Mi, károsultak, kérjük a lakosságot, hogy fogjunk össze saját érdekünkben, figyeljünk jobban egymásra, hogy megfékezessük végre az ilyen, éjjel a kertbe bemászó, mindenhozá bemelegszkedő fosztogatókat. Kérjük továbbá, hogy amennyiben van ezzel kapcsolatban elfogadható ötlet, írják meg a Vörösvári Újságban, és azt is, ha valakivel hasonló esetek megtörténtek. Előre is köszönöm.

Végezetül szeretném még néhány jelenségre is felhívni a figyelmet, abban a reményben, hogy valaki segít megoldani a gondokat.

- Fontos lenne a bányatelepi buszmegállónál a zebra. Az egyre növekvő forgalom miatt szinte már lehetetlen a gyalogosok számára az átkelés...
- Nincs postaláda a Bányatelepen, amióta az új CBA megépült. A korábbi a bolt bejáratánál volt...
- Az utak, mellékutak sárosak, gödrösek, egyre nehezebb a közlekedés úgy gyalog mint gépjárművel.
- Az őszi falevéll hullás idejére kérnénk szépen konténereket, mert vagy nincsenek, vagy ha igen, akkor meg sokáig nem ürítik őket.

Kovács Edit

Túléltük

„Jegyzőkönyv

Készült: 2002. augusztus 14-én, a Pilisvörösvári Polgármesteri Hivatal hivatali helyiségében

Jelen vannak:

Botzheim István, polgármester,

Dr. Gábeli Zoltánné

Környezetvédő Egyesület Szervező titkára

Dr. Nyolcas Mihály, BME

Hajdú András, Van Der Hajdú Bt.

Dr. Kovács János, Vidámpark Vállalkozás

Országos Egyesülete

Sípos Lászlóné, Vidámpark képviselő

Szimeth István, Polgármesteri Hivatal,

műszaki osztályvezető

Tárgy: A 17/2002. Kt. számú határozat alapján az új helyszínen lévő búcsú megtartása.

A műszaki osztály képviselője feljegyzés formájában tájékoztatta a polgármester urat, hogy az Európában uralkodó rendkívüli időjárásra való tekintettel a képviselő-testület által meghatározott új helyszín kialakítása a búcsú megrendezésére, valamint a búcsú megrendezését végző vállalkozó részére a szerződésben meghatározott feltételeknek nem jött létre. A fentiek ismeretében kérte a polgármester urat a szükséges döntés meghozatalára.

A polgármester úr a mai napon 13,00 órai határidővel helyszíni bejárást rendelt el, melyen a jelenlévők részt vettek. Megtekintették az új helyszínt és annak műszaki állapotát, majd ezt követően a Búcsú téren, a régi búcsú területnek szemrevételezését végezték el.

Közös megállapítással és megállapodással a jelenlévők úgy döntöttek, hogy a rendkívüli időjárás okozta problémák miatt 2002. augusztus 12. és 18. közötti búcsút a régi helyszínen, a Búcsú téren rendezik meg. Felkéri a búcsút rendező vállalkozót, hogy a Búcsú tér mutatványosokon kívüli területe tűzoltó autóval és mentővel körbejárható legyen, valamint a tér átlós irányban egy főúttal rendelkezzen, amely ezeknek a gépkocsiknak az akadálytalan áthaladását biztosítja. Ezen felül természetesen a szerződésben kikötött szakhatósági engedélyek beszerzése továbbra is szükséges.

Fotó: Gábeli

A 24 tonnás, 18 méteres trailer beszorult az utcába

Nos, hogy ez így történt, nagyon fájdalmasan érintette a búcsúsokat és az ott lakókat is. Polgármester úr levélben fejezte ki sajnálatát a kialakult helyzet miatt. Valóban, az új terület átázott és nem készült el időben. Túl vagyunk a vurstlin, újra kezdjük az ültetést, a kerítések rendbehozatalát, és igyekszünk gyorsan elfelejteni az átélt kellemetlenségeket.

Arra kérnék minden jóérezésű vörösvári polgárt, ne keressenek bűnbakot. Becsüljük meg a következő évben az új, tágas, reméljük akkor már véglegesen beállt területet, ahol már idén is nagyon sok újdonság várta a vendégeket (horgászverseny, lézer show, szabadtéri színpad, stb.). Sípos Lászlóné, a Vidámpark képviselője megkért, hogy tavasszal legyek segítségére a terület szépítésében, amit természetesen megígértem.

Végül de nem utolsósorban információ hiányában nem etikus befeketíteni az Önkormányzatot, miszerint „súlyos milliókat” költött volna az új területre. Az eddigi munkálatokra fordított költség 800.000 forint +áfa.

Dr. Gábeli Zoltánné

Pilisvörösvár Város Polgármesteri Hivatala

Azonnali felvételre keres

BERUHÁZÓKAT

Felsőfokú mélyépítő vagy magasépítő végzettséggel

A jelentkezést írásban Pilisvörösvár Város Jegyzőjéhez kell benyújtani.

Cím: 2085 Pilisvörösvár, Bajcsy Zs. tér 1.
Érdeklődni Műszaki osztályvezetőnél:
06-26-332-234

FELHÍVÁS GYOMMENTESÍTÉSRE

Felhívjuk Városunk lakosságának figyelmét, hogy a növényvédelemről szóló 2000. évi XXXV. törvény illetve a 5/2001. (I.16.) FVM rendelet kötelezi a termelőket, a földhasználókat a gyomok elleni védekezésre. A gyomok irtását virágzásuk előtt kell végrehajtani növénytermesztésre szolgáló területen, réten, legelőn, település kül- és belterületén, házikertben, árokparton, közterületen.

A gyommentesítés elmaradása esetén növényvédelmi bírság szabható ki 20.000 – 1.000.000 Ft közötti értékben.

A gyomnövények közül a legnagyobb problémát az allergiát okozó disznóparéj, feketé üröm, libatop, aranyvessző fajok és a parlagfű jelent.

A parlagfű magvai április elejétől kezdődően tömegesen csíráznak, virágzásának ideje zömmel augusztus és szeptember hónapok. A parlagfű irtása történhet mechanikai eszközökkel (pl: kapálás, kaszálás) illetve gyomirtó szerekkel (pl: Nikesuper, Diuron, Glialka).

Kérünk minden földhasználót, hogy- hatósági felszólítás nélkül is- ápolt egészséges környezet, a lakosok egészsége érdekében végezzék el területeik gyommentesítését, ápolását.

Pilisvörösvár, 2002. június hó

Heider László s.k.
jegyző

Az őszi választások elé.

Az „etnobiznisz” új keletű szó, arra a jelenségre alkalmazzák, amikor egyes személyek vagy csoportok élve a nyelvi, etnikai kisebbségek jogairól szóló törvények egyes, a kisebbségek iránt pozitív megkülönböztetés ki-tételeivel azt anyagi haszon, vagy azzal egyenértékű pozíciószerezésre használják fel csalárd módon. Országos és nemzetközi botrányt kavart az az eset, amikor megalakult Budapesten tíz darab román kisebbségi önkormányzat, amelynek tagjai kizárólag a roma kisebbséghez tartoztak. Az ilyen önkormányzatok célja kimondottan az a néhány százezer forint volt, amit laza ellenőrzés mellett lehetett elkölteni, és ami a törvény értelmében az államtól járt.

Ezek az álkisebbségi álnkormányzatok az idej választásokon a szlovák nemzetiség színeiben fognak indulni. Román részről nyilvánvalóan különböző negatív diszkriminációkat helyeztek kilátásba, ha újra igénybe veszik a román kisebbség nevét. A szlovákok már most, a választások előtt tiltakoznak.

Téved az a nyájas olvasó, aki azt feltételezi, hogy jelen soraimmal a roma kisebbséget akarom kritizálni. Ebben a témakörben települé-

sünek is van némi, ámde kétes dicsősége, de esetünkben nem néhány százezer kétes célra elkölthető, hanem súlyos milliók megszerzésének lehetőségéről van szó.

Történetem hőse egy ügyes ember, akinek ügyessége a vagyonszerzésben tűnik ki igazán. Az illető az állítólag elmúlt kommunista rendszerben még szőgyellte szépen csengő sváb nevét, ezért magyarosítván azt, szép magyar nevet vett fel. A rendszerváltás idején megtagadta korábbi baloldali érzelmeit és ahogy ez ilyenkor lenni szokott, radikálisan jobboldali pártokban keresett – több, kevesebb sikerrel – érvényesülési lehetőséget. Miután itt is kelt a becsülete, de az önkormányzatba mindenképpen be akart jutni, a külvárosi romák mintájára kitalálta az etnobiznisz műfaját.

Egy nem létező vörösvári kisebbség „érdekvédelmét” felvállalva és néhány hasonszórú, ámde sváb nevű barátját a listára téve gondolta a kisebbségeknek járó szavazatszám-beli kedvezményt igénybevéve az önkormányzati testületbe való „besurranást”. A tét nem volt kicsi. Az önkormányzati testületben néhány hasonló érdekű taggal „együttműködve” szép számmal lehetett volna szántóföldeket belterületbe vonni, amelyeket a részaránykiadás és a kárpótlás során néhány marék üvegyöngyért szereztek. A belterület-bevonás – természetesen – a költségére történt volna, ahogyan erre már

példa volt a korábbi évek során. A jobb telkek ára ma 6 milliónál kezdődik.

A csel nem jött be. Vörösvár népe bölcsőbb volt, mint ezt az együgyű vagyonszerző gondolta. (Persze, nem a vagyonszerzésben együgyű, csak abban, ahogyan hülyének nézi polgártársait.)

Októberben újra lesznek önkormányzati választások, még nem tudom, hogy az etnobizniszben „utazók” milyen trükköket eszelnek ki. Bízom polgártársaim éberségében, hogy idejekorán felismerik azokat, akik szolgálatvállalást mímelve már nyársaikat faragják egy peccsenyesütögetés reményében. Ne feledjük el azonban azt sem, hogy az etnobiznisztákon kívül egyéb bizniszták is vannak, akiket távol kell tartani a közjavaktól.

Jelen sorok írójának lehetősége volt annak idején arra, hogy a nemzeti kisebbségekről szóló törvények létrehozásában közreműködjön. Tiszteletes törvények azok, amelyek tisztességes emberek számára készültek. A kormányzat – remélem – hamarosan módot talál arra, hogy az ügyeskedők orra előtt becsukja az etnobiznisz kiskapuit. Végezetül szeretnék köszönetet mondani mindazoknak, akik nemzetiségi származásukat vállalva, az önkormányzatok különböző területein vállalják és önzetlenül végzik a kisebbségek kulturális felemelkedését szolgáló munkát.

Szauder Rudolf

A Slötyi-hal bűdös 2.

Az előző számban írott cikkemben tett egyik állításmat módosítani vagyok kénytelen. A tavak telekkönyvileg önkormányzati tulajdonban vannak, de a horgászati jogot a minisztérium jelölheti ki. A tulajdonviszonyokban fennálló zűrzavarral kapcsolatos állításmat továbbra is fenntartom. Fenntartom továbbá azt a nézetemet is, hogy a tavak sorsán csak egy széleskörű összefogás fog segíteni. Ebben érdekelték kell hogy legyenek az igazi sporthorgászok, akik nem ágyból fekvé pecáztatnak. Érdekelték azok az ingatlanulajdonosok, akik tulajdonának értéke a tavak egészségi állapotának is függvénye. Érdekelték azok a vállalkozók, akik fantáziát látnak egy, a tavak környékén létesíthető sport-és pihenőparkban. A legfőbb érdekelték – természetesen – a község lakosai, azaz az őket képviselő önkormányzat. A fent felsorolt érdekelték mellett, a terület fejlesztésében az állam felelősségét is „igénybe kell venni.” A tavak úgy keletkeztek ugyanis, hogy a részben Vörösvár alatt is húzódó elhagyott bányajáratok és vájatok eltömösülésére szolgáló homokot termelték ki belőlük. Minekutána a bányatársaság államosításra került, nemcsak a vagyon illette meg az új tulajdonost, hanem a reaktivációs kötelezettség is. Ne felejtjük el azt, hogy a Pilisi Medence szénvagyont az egész ország használta és az ország önkormányzatát államnak nevezik. Mint fentebb felsoroltam, több forrásra is számítani lehet a tavak környékének fejlesztésében. (EUPénzeokról nem is szóltam.) Aki a fenti elképzeléseimet ködös vízióknak tekinti, annak csak any-

nyit üzenek, a körhíntások, a céllövöldések, a vattacukor- és simlabdaárusok már elindultak a terület meghódítására. Van itt mozgás kérem! A tavakra fordított befektetést a Slötyik megérdemlik, mert a kitermelés óta egyetlen fillért nem fordítottak rájuk, hacsak nem tekintjük beruházásnak azokat a fürdést tiltó táblákat, amelyeket a hatóságok helyeztek el a parton, ezeket is egy-egy tragédia bekövetkezése után, lelkiismeretük utólagos megnyugtatása céljából. Tény, hogy a bányatavak veszélyes fürdőhelyek, de ennél is nagyobb veszélyt jelent az, ha egy község lakossága nem tanul meg úszni, mert nincs hol. (Ezért is becsülöm azokat a pedagógushölgyeket, akik fáradságot nem kímélve hordják gyermekeinket budapesti uszodákba.) Ma már felnőttek azok a generációk, akik gyermekkoruk nyarait a Slötyin töltötték. A község ifjúsága nemcsak úszni tanult meg, hanem megtanulta a „vízikultúrát” is. A tavak az idők folyamán sok – átlagban kétvétenként egy – áldozatot szedtek, de ezek között nagyon ritka volt a falubeli, a rend-

szeres Slötyire járó. Az áldozatok szinte kizárólag idegenek, vagy vendégek voltak, akik nem tudták hogyan kell a vízben viselkedni. Az ilyen, nem kellően képzett emberek az áldozatai a Balaton, vagy a Duna vízének. A rendszeresen a Slötyire járó emberek között kialakult valamiféle, sajátos kapcsolat. Barátságok is szövődtek, társaságok is alakultak. Ennek oka – valószínűleg – az volt, hogy vigyáztunk egymásra, felelősségérzet ébredt bennünk már gyerekkorunkban. A különböző társaságokban keveredtek a különböző korú, iskolázottságú fiatalok. Itt még faji különbségtételt sem észleltem soha. Ki a magyar, a sváb, ki a cigány, senkit sem érdekelt. Ez a sajátos kapcsolat, ha kissé megkopottan, de ma is él. Ma is számontartjuk egymást egykori slötyijárók. Magam hatéves koromtól járhattam szülői vagy testvéri felügyelet nélkül általában csapatban a tóra. Igaz, akkoriban a 10-es (1-es) főúton még veszély nélkül át lehetett kelni és a bányatelepi kutak vize még íható volt. Akkortájt a tóra készülődő magamfajta suttyókat az „aggódó” szülők úgy búcsúztatták: „ha belefulladsz a tóba, haza ne merjél jönni, mert agyoncsaplak!”

Megjegyzés: Amikor ezeket a sorokat róttam, még úgy volt, hogy a búcsú a tavaknál lesz. A szövegemen azért nem változtattam, mert jövőre is lesz búcsú valahol.

Szauder Rudolf

(A szerkesztőség szívesen veszi a témával kapcsolatos észrevételeket, hozzászólásokat. Sz.G.)

Büntetés helyett kitüntetés (avagy tuskók városszerte)

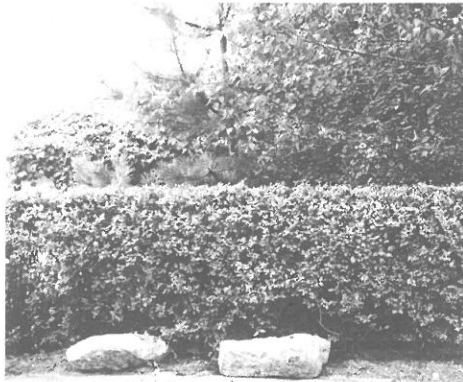

Már eddig is több cikk jelent meg arról, hogy esztétikusak-e a házak előtti zöldsáv, illetve a gyalogos járdák tövében elhelyezett kövek, beton tuskók, vas vagy fa, esetleg fémcölöpök?

Szó ami szó, a szépérzékkel megáldott, jó ízlésű emberek számára zavaróak – sőt csúnyák. Ám, ami nem esztétikus, nem feltétlenül haszontalan. Nem is jókedvükben helyezik el ezeket a kiszolgáltatott város-lakók. Dehogy tennék, ha nem kellene védeniük saját testi épségüket, vagy nagy gonddal kialakított, kis zöld, illetőleg virágos előkertjüket a barbár autósoktól, hatalmas kamionoktól, olajtól csöpögő teherautóktól, vontatóktól, szállító-kocsiktól és az örülten száguldozó motorosoktól. (Nekik semmi sem drága, ha pusztítani kell.)

Több olyan város-lakót ismerek, akik (sajnos) nagyon haragszanak, sőt pokolba kívánják mások gondozott járdáját, virágos előkertjét. Szívesen letarolnák a beültetett kis szigeteket, rakodnának, parkolnának a járdákon naphosszat leszorítva a gyalogosokat, a babakocsis kismamákat az úttestre. Ezek az általában nem szabványosan letett kövek, vagy egyéb tuskók vala-

minek a következményeként kerültek város-szerte minden-hová. A kárt tevő járműveket nem büntetik. Soha nem lehet bizonyítani, hogy ki és mikor okozta az ott lakó kárát. Ellenben a tuskó, cölöp ott áll mint védtelen „áldozat” – hát őt, illetve gazdáját büntetik (borsosan). Budapest szinte összes kerületében, és Párizstól Romáig egyforma, zöld fémcölöpökkel védik a járdákat és a beültetett előkerteket az utósoktól. A környezettudatos önkormányzatok Európában dicséretben részesítik a környezet védőit (még ha

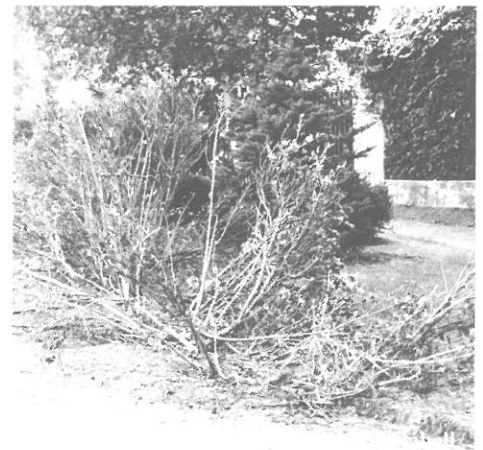

Ahol kövek védik a sövényt...

azt tuskókkal teszik is), ugyanakkor szigorúan szabályozzák az utcán parkoló autók, tehergépkocsik számát.

Kérjük az önkormányzatot, az ügyintézőket, hogy határozathozataluknál ne diszkrimináljanak! Ha határozat, akkor mindenkinek legyen határozat! Ha jogszabály, akkor mindenkire legyen érvényes! Ha köteleznek valamire, akkor másokat is kötelezzenek! A következetesség ma már erény, ettől hitelessé válni dicsőség.

Dr. Gábeli Zoltánné

...és ahol nem

Öltözz zöldbe – költözz zöldbe...

Polgármestereket, önkormányzati vezetőket, képviselőket lehet a lakosság részéről elismerni, vagy éppen elmarasztalni. Mindenkinek lehet hibája, vétke, rossz tulajdonsága, de ettől még végezheti példértékűen feladatát. Mi, város-lakók sokszor szidjuk, haragszunk némely képviselőre, míg másokat dicsérünk, elismerjük munkájukat. Vannak, akiket jól választottunk, és vannak, akikben csalódtunk. Bármennyire igyekszik is egy képviselő, minden választópolgárnak képtelenség megfelelni. Egyesek új aszfaltozott utakat szeretnének, mások tereket, zöld felületeket, virágokat, megint mások az oktatási intézmények fejlesztését, stb... Bizonyára lehetne jobban is csinálni, de el is lehet rontani az eddig elért eredményeket. A beruházásokhoz, fejlesztésekhez pénz, pénz, pénz kell, és még valami: felelősségérzet a jövőért, hogy értékeink lobbí érdekek miatt ne kerüljenek veszélybe.

Valamivel azonban mindannyian elégedettek lehetünk: egyik napilapunk szerint is az, hogy Pilisvörösváron és Pilisszántón nem épültek lakóparkok ellentétben az összes környező településsel. Ez kifejezetten Botzheim István és Szőnyi József polgármesterek és képviselő testületeik dicséretére válik. Ugyanis csak ezek az önkormányzatok tudtak a befektetők nagy nyomásának ellenállni a csábító ajánlatokkal szemben.

Néhány szóval ismertetném a lakóparkok megjelenésének történetét, azok hatását hazánkban és környékünkön. A rendszerváltás után az állam által nyújtott, vissza nem térítendő családi támogatás, a kamattámogatott építési hitelek nemcsak a családi házak, sorházak, társasházak számát növelte, hanem új beruházási forma meg-

jelenését is elősegítette. Az Egyesült Államokból indult építkezési forma nem más, mint sorházak, társasházak őrzött, zárt területen különböző luxusszolgáltatásokkal, szabadidős és sportlehetőségekkel. A tehetős vásárlók kapva kapnak a biztonságos lakáshelyiségen a zöldövezetben. Budapestről az agglomerációba kitelepülő népesség erőteljesen felduzzasztotta a főváros környékén lévő települések lélekszámát. A pénzes polgárok kiköltözése érthető. Menekülnek a zsúfolt, szennyezett fővárosból. Ugyanakkor a környező települések szolgáltatásai fejlődtek (orvosi ellátás, oktatási intézmények, üzletek, stb...). Az infrastruktúra fejlődése (gáz – út – csatorna) egyre javuló helyzetet mutat. Néhány vidéki település jobb színvonalú, mint Budapest bármely külső kerülete. Van alternatívája a vidéken tanulónak és a munkavállalóknak is. Van egyetem, középiskola, speciális óvodák, német nyelvű oktatási intézmények. Az internethasználat lehetőséget nyújt az otthoni munkavégzésre. Ám nemcsak ingatlanfejlesztők kerültek előtérbe, de megjelennek a spekulánsok is. Ők azok, akik „kivárnak”. Várnak egy piaci fordulatra, új befektetőkre, egy önkormányzati döntésre, mely által felértékelődik az ingatlanuk. Itt van a polgármesterek és testületeik felelőssége: Engedjenek-e a nyomásnak, vagy sem?

A belterületbe vonás eredménye lenne a spekulánsok által megáldott lakópark, mely egy szűk kör vagy néhány személy anyagi érdekeit szolgálná. Az őslakosok, a környezetvédők, a műemlékvédők és más civil szervezetek nem véletlenül tiltakoznak. A luxus lakóparkok megteremtéséhez erdőket irtanak, és semmibe veszik

az építészeti hagyományokat. A beruházó cégek a városból való kiáramlást a zöldövezetben állítják meg: Piliscsaba, Tinnye, Pomáz, Üröm, Leányfalu, Vecsés, Gyál, stb... Ám a kiköltözők is csapdába estek, ugyanis a fővárosba ingázók miatt az autósforgalom szinte lehetetlenné teszi a közlekedést. A bevezető utak zsúfoltsága, a zaj- és légszennyezés egy új probléma forrása. A főváros sem képes befogadni a megnövekedett forgalmat. A települések önkormányzatai csak a telkek eladásokért járnak jól, később a felduzzadt lélekszámot el kell tartaniuk. Gyakran kérdezik: miért rossz nekünk, hogy városunk szélén van egy lakópark? Ugyan kit zavar?

A válasz egyszerű és egyben elgondolkodtató. A kiköltözők családfelei nap mint nap Budapestre járnak dolgozni, ott működtetik vállalkozásaikat, tehát oda is fizetik be adójukat. Ugyanakkor itt használják útjainkat, veszik igénybe a város szolgáltatásait. Növelik az amúgy is zsúfolt óvodaiskolai létszámot. Igénybe veszik a szemétszállítást. Az infrastruktúra kialakítása az önkormányzatokra hárul.

Akadályozzák, nehezítik az őslakosság kialakult szokásait életvitelét.

A városvezetőség felelőssége, hogy gondosan mérlegelje egy lakóparki beruházás megvalósításának összes várható következményét, feltárva a negatív mellékhatásokat is melyek az őslakosokat és környezetüket érintik.

A választók felelőssége viszont abban rejlik, hogy határozott, becsületes, megvesztegethetetlen és a településnek elkötelezett képviselőre, polgármesterre adja le voksát.

Dr. Gábeli Zoltánné

Helyhatósági választások 2002.

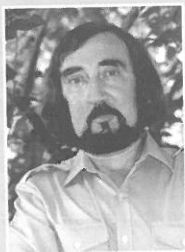
Az újságban közzétett felhívásra az alábbi jelöltek küldtek bemutatkozó anyagot. Sajnos nem mindenki vette figyelembe a megadott terjedelmi korlátokat. Ennek következtében bizonyos esetekben csak csökkentett betűmérettel szoríthatuk közlendőjét az előírt keretbe. De még ezzel a lehetőséggel sem élt mindenki, aminek részben taktikai megfontolásai is lehetnek. Ezzel együtt, körültekintve az országban, nagy általánosságban – hozzánk hasonlóan – a havi lapok szeptemberi számaiban mutatkoztak be a képviselő jelöltek. A Fidesz nem kívánta igénybe venni a személyenkénti 1/6-os terjedelmet, jelöltjeit inkább egy oldalon mutatta be.

Szakács Gábor

Dax Katalin

1941-ben születtem Pilisvörösváron. Német ajkú, római katolikus családból származom. Iskoláimat Vörösváron végeztem. 22 évig dolgoztam Budapesten varrónőként. Több egyesület aktív tagjaként működöm közre a város kulturális és környezeti értékeinek megóvásában és szépítésében. Jelenleg nyugdíjas vagyok, ezért úgy gondolom, hogy képviselővé választásom estén a Környezetvédő és Természetbarát Egyesület jelöltjeként minden energiámat a város környezeti kultúrájának formálására kívánom fordítani.

Sajtos János

Pilisvörösváron születtem 1949. július 16-án, németajkú, római katolikus bányászcsalád első gyermekeként. Általános iskolai tanulmányaimat 1963-ban fejeztem be Vörösváron. Középiskolába Bp-n jártam, 1967-ben szakérettségiztem. Főiskolai tanulmányaimat tanárképző főiskolán, népművelő-pedagógia levelező szakon végeztem 1982-ben. Ebben az évben kezdtem kollégiumi nevelőtanárként dolgozni a 206-os sz. Ipari Szakmunkásképző Intézetben Pilisvörösváron. 15 éven keresztül voltam a szakiskola pedagógusa, az 1997-ben történt leszázalékolásomat követően 1999-ig óraadó tanárként. Jelenleg a „Napos Oldal” Szociális Központ Családsegítő és Gyermejköléti Szolgálatának vagyok a munkatársa. Három gyerekem van. A Környezetvédő és Természetbarát Egyesület jelöltjeként képviselővé választásom esetén minden energiámat a város környezeti kultúrájának formálásra kívánom fordítani.

Botzheim István

Tisztelt Vörösvári Polgárok!

Nyolc évig szolgáltam Vörösvárt. Szívesen és az örömteli munka jóleső érzésével végeztem munkámat – véleményem szerint – eredményesen. Szeretem Vörösvárt és Vörösvár polgárait. Munkám minden perce a velük való egység, és az értük való gondoskodás jegyében telik. Láthatják, hogy szolgálómban a közjót, döntéseimben, programjaimban a fenntartható fejlődést tartottam szem előtt. Ezért indulok a választásokon, célul tűzve ki, hogy: – a város vezetésében a döntések során a közjó érvényesüljön, és ne a magánérdek, vagy csoportérdek, mint ahogy azt már korábban megtapasztaltuk; – a Városházán ne térhessen vissza a korrupció, se úgy, hogy a polgármester személye hozható kapcsolatba beruházásokkal vagy előnytelen szerződésekkel, se úgy, hogy a Városháza vezető beosztásába megvásárolható alkalmazottak térjenek vissza; – a város minden erőforrása minket, vörösváriakat szolgáljon, ne legyen a döntések mögött Vörösváron kívüli gazdasági érdek, vagy Vörösváron kívüli politikai utasításra történt végrehajtás. Ha egyetértenek céljaimmal, kérem támogassák jelöltségemet.

Karácsony Lajosné

1957-ben születtem, harminchét éve élek és dolgozom Pilisvörösváron. Iskoláimat a kereskedelmi és vendéglátóipari szakon végeztem. Több szakmám, mesterségem és középfokú vezetői képesítésem van. 1992 óta fő tevékenységem a gyermek és diákétképzés. Pilisvörösváron több egyesületben végzek társadalmi munkát. A Környezetvédő és Természetbarát Egyesület tagjaként aktívan részt veszek Vörösvár közeletében Két felnőtt gyermekem van. Sokok felkérésnek teszek eleget azzal, hogy a Szabadságligetet képviselve induljak a választásokon. A Környezetvédő és Természetbarát Egyesület jelöltjeként képviselővé választásom esetén fő tevékenységem lesz a város környezeti kultúrájának megóvása.

Toronyi Zoltán

Születési hely és dátum: Budapest, 1964. július 29.
Családi állapot: Nős, két gyermekkel
Legmagasabb iskolai végzettség: Külkereskedelmi Főiskola – kereskedelmi diploma
Foglalkozás: Kereskedelmi igazgató

(képet
nem
küldött)

Független jelöltként a 7-es választókerületben kívánok indulni és győztesként mandátumhoz jutni. 6 éve élek életvitelszerűen Pilisvörösváron, feleségem itt született, családja, rokonsága óslakos. A 7-es körzethez tartozó Áfonya utcában lakunk, ez egyébként a város még nem belterületi, mezőgazdasági külterületként bejegyzett része. A 7-es vk. egyik fő problémája, csakúgy mint a legtöbb vörösvári városrésznél, a közutak rendezetlensége, ill. a szilárd burkolatú járdák hiánya. A v.k. -hez tartozó utcák több mint felében még nincs aszfaltburkolat! Választási programom egyik fő eleme: épített szilárd burkolat mind az utcák, mind a nyolcosokot megillető járdafelületek számára. A v.k. területén levő Kálvária domb vízelvezetése nem megoldott, csapadékosabb napokon a lezúduló víz az alacsonyabban fekvő házakat és telkeket sújtja, a felsőbb utcák közlekedését ellehetleníti. A v.k. nem belterületi övezetnek szemétkézése állandósult probléma, idényjellegű (márciustól októberig) a szemétszállítás, miközben egyre több a bejelentett állandó lakással rendelkező. Előszóval a pihenőhelyről beszélünk, v.ő Hősök tere új funkciója, ez a hely tökéletes adottságokkal rendelkezik. A Vásár tér sábel-lobbal összehozott átalakítása szándékosan megfelekedett a parkolási lehetőségekről (iskola, kultúrház, üzletek) ill. a rendezéssel párhuzamosan nem gondoskodott az iskola előtti járdafelület (50-100 méter) helyrehozataláról. Kérem Önt, hogy a következő számban lekölésre váró bemutatkozásom alá, legyen szíves beszerkeszteni telefonszámomat (333-572), amelyen keresztül várom és megválaszolom a választók kérdéseit. Az újságban megjelenő határidőt (2002. 08. 15.) a magam részéről betartottam, egyben elvárom, hogy a szükséges tördelések kivételével bemutatkozásomat szövegűen szíveskedjen megjelentetni.

A Fidesz Magyar Polgári Párt önkormányzati képviselőjelöltjei Pilisvörösváron

Dr. Frajna Imre

országgyűlési képviselő

Tisztelt vörösvári Polgárok!

Köszönöm, hogy néhány hónappal ezelőtt az országgyűlési választásokon oly sokan szavaztak rám, és ezzel nagymértékben hozzájárultak ahhoz, hogy ma a Parlamentben a polgári jövő érdekében dolgozhatom!

A közelgő önkormányzati választásokon kell ismét összefognunk Vörösvár polgári fejlődése érdekében. Kérem, most is menjenek el szavazni, és voksukkal támogassák a Fidesz jelöltjeit! Többségüket személyesen ismerem, meggyőződtem róla, hogy érdemesek az Önök bizalmára, bátran szavazzanak rájuk!

1. számú választókerület
Polgármesteri Hivatal

Biró Benjamin

igazgatás-szervező, önkormányzati képviselő

Az Ügyrendi és Jogi Bizottság elnöke

6. számú választókerület
Orvosi rendelő

Kós Beatrix (Horváth Beatrix)

óvodapedagógus, önkormányzati képviselő

Az Ügyrendi és Jogi Bizottság, valamint a Szociális és Egészségügyi Bizottság tagja

2. számú választókerület
Muttányánszky Ádám Szakképző Iskola

Rásonyi Mária

egyetemi hallgató

Schmitt Pál Budapest Főváros főpolgármester-jelölt közvetlen munkatársa

7. számú választókerület
Vásár téri Általános Iskola

Keszthelyi László

zenész

Az Ügyrendi és Jogi Bizottság tagja.

3. számú választókerület
Rákóczi utcai óvoda

Pándi Gábor

edző, önkormányzati képviselő

Az Oktatási- Kulturális és Sport Bizottság (OKSB) elnöke, a Pilisvörösvári Kézilabda Sportkör ügyvezető elnöke, a Vörösvárért polgári Kör egyesület elnöke.

8. számú választókerület
Gimnázium

Szakszon József

informatikai rendszerek igazságügyi szakértője, társadalmi megbízatású alpolgármester

Pest Megyei önkormányzat Gazdasági Bizottságának tagja, Dr. Frajna Imre országgyűlési képviselő közvetlen munkatársa.

4. számú választókerület
Városi Könyvtár

Dr. Kutas Gyula

jogász-gyámi osztályvezető

Az Oktatási- Kulturális és Sport Bizottság (OKSB) külsős tagja

9. számú választókerület
Szabadság úti óvoda

Ujvári Hedvig

egyetemi tanár

A Budapester Zeitung újságírója

5. számú választókerület
Templom téri Általános Iskola

Sax László

önkormányzati képviselő

Nyolc éve a német kisebbségi önkormányzat és a Magyarországi Németek Országos Önkormányzatának Közgyűlési tagja, a Vörösvárért Polgári Kör alelnöke

10. számú választókerület
Zrínyi utcai óvoda

Spanberger Zsolt

gazdasági mérnök

A Költségvetési és Pénzügyi Ellenőrző Bizottság tagja, Vörösvár zenei életének aktív résztvevője

Lányok a legényt...

...jól megbecsüljétek – mondja a nóta. Ám a szöveg fordítottjai is igaz. Talán ezt tartotta szem előtt Pándi Gábor edző, amikor a „gyengébb/szebbik” nem erőnlétét fokozandó a hölgyeket edzőmérkőzések keretében összeeresztette a fiúkkal. Minden bizonnyal az ilyen kemény felkészülés alapozta meg a leányzók sikeres szerepléseit.

Sz.G.

Fotó: Rásonyi

Kerékpár

Augusztus 4-én rendezték a Magyar-kupák utolsó előtti fordulóját Szilvásváradon.

17 év alattiak	Gáborházi Ágnes	1. hely
13 év alattiak	Benkó Barbara	1. hely
11 év alattiak	Gemela Márton	3. hely
13 év alattiak	Gáborházi Károly	2. hely
hobby Junior	Tátrai Zoltán	2. hely
hobby női	G. Varga Ágnes	1. hely
elit Junior	Herczog András	2. hely

Ezen a hétvégén a zürichi Európa-bajnokságon Melts András a 31. helyezést érte el.

Ugyanezen a napon Grósz Béla már a második maraton Challenge versenyt nyerte idén Ausztriában. Mivel a szövetségi kapitány még nem figyelt fel rá, ezért önálló nevezőként indul a világbajnokságon.

A válogatott egy része augusztus 11-én a Szlovák-kupán vett részt.

11 év alattiak	Gemela Márton	2. hely
13 év alattiak	Benkó Barbara	1. hely
15 év alattiak	Dancsuly Dávid	11. hely
elit Junior	Herczog András	10. hely

Egyéb hírek:

Új Mountain-bike csapat alakult Magyarországon egy világhírű bajor kerékpárgyár támogatásával. Két vörösvári versenyzőt igazoltak Bogár Gábor és Hasenfrazt Péter személyében. Ők ketten vettek részt a 8 napos Transalp Challenge párosversenyen és 500 csapat közül a 11. helyet szerezték meg.

Benkó László

Benkó László lemondott a felnőtt válogatott edzőbizottsági tagságáról, így próbál titakozni a protekcionista válogatási módszerek ellen.

Sz.G.

„Metszett tömörség”

Kifejezőerejében a keresztre hasonlít. Nem véletlenül...

Meddig szabad még további keresztet állítani?

(Az Ady Endre utca 8. sz. ház egyes lakói így „védekeztek” a nyárfa okozta „allergia” ellen. Pilisvörösvár egyik legforgalmasabb és legzajosabb utcájában, melyet a STRABAG tesz azzá a lakótelep szomszédságában.)

Gajári György

Egy fakivágás következményei

Eleddig nem kívántam Pilisvörösvár környezetkárosítóival kapcsolatban véleményt nyilvánítani, mivel hál’ Istennek a helybéli környezetvédők rendszeresen szóvá teszik a visszasságoakat. A fent említett kanadai nyárfa brutális csonkolása azonban már nem hagyható szó nélkül, mert ez már tragédia. A fanyűvők tudják-e, hogy minden kivágott fa átmérőjének ötszörösét (!!!!!) kitevő mennyiségű egyedeket kell telepíteniük?

A gondok gyökere az ideig nyúlik vissza, amikor az 50/60-as években ezt a gyorsan növvő, papírfának használt fajtát az erdőkből a településekre is bevitték. A megdondolatlanság és hozzá nem értés meghozta „gyümölcsét”. A bolyhozva virágzó kanadai nyár alaposan megkeseríti az allergiára érzékeny emberek életét, nem csoda, hogy időnként drasztikus lépésekre szánják magukat. Csakhogy elkéstek. Ezeket a növényeket ugyanis csemete korukban kellett volna eltávolítani, nem akkor, amikor lombot hajtottak, hiszen ilyenkor már mérlegre kell tenni a hasznukat is. Nagyjából egy hónapig virágzanak, utána viszont majd egy esztendeig nyelik a port, szűrik a levegőt, fészkelő, éneklő madarak tömegének nyújtanak szállást. Hollandiában és Finnországban azt tapasztaltam, hogy az ilyen faóriások köré építik az éttermeket, Egyiptomban parányi csemetékkel ültették végig a Kairóból Alexandriába vezető, több mint kétszáz kilométeres sivatagi utat. Ezzel szemben nálunk kivágják, amit csak lehet. Az ilyen ember vajon miben reménykedik? Mit gondol, meddig képes a jó öreg Föld elviselni az oktondi, rövidlátó beavatkozást? Idén már kaptunk ízelttőt a várható éghajlati változásokból. A Balaton bokáig ért, a nyár tikkasztóvá forrósodott, a csapadék csendes eső helyett özönvíz képében jelentkezett. Még fülünkben cseng az 50-es évek harsány jelmondata: „Az ember legyőzi a természetet”. Sztálin „böles” útmutatása alapján megpróbálták visszafordítani a szibériai folyókat, Rákosi apánk idejében lecsapolni a Hanságot, narancs ültetvényeket telepíteni a Mecsek lejtőire. Meg is lett az „eredménye”. Az okos ember lehetőleg mások kárán tanul. Mi erről lekéstünk és már ott tartunk, hogy a tanulságokat saját balgaságunkból kell leszűrünk. Esetünkben ennek az a lényege, hogy egy hónap nem egyenlő tizenkettővel.

Sz.G.

Őszi várostakarítás

A képviselő-testület Környezetvédelmi Bizottsága, valamint a Környezetvédő és Természetbarát Egyesület 2002. szeptember 21-én, szombaton délelőttre hirdeti meg az idei

2. Várostartarítási Napot.

Időszerűségét a Világtakarítási Nap adja (szeptember 23.)

Központi helyszín: a Szabadságliget – Kálvária domb – Üdülőterület – Kiserdő által határolt városrész. A Rumpold Kft. óriási konténereibe a veszélyes hulladék kivételével minden környezetet csúfító szennyező anyag elhelyezhető!

A szervezők minél nagyobb számban várják környezetük megóvásáért, védelméért tenni akaró polgárokat szeptember 21-én reggel 8 órakor a Szabadság utca végén lévő erdei sorompónál.

A Környezetvédő és Természetbarát Egyesület védőkesztyűt és szemeteszsákot biztosít. Kézi-szerszámokat – gereblyét, kapát, vasvillát – és szállítóeszközöket – talicskát, kiskocsit – akik tudnak, hozzanak magukkal a terület megtisztításához.

ÓVJUK, VÉDJÜK EGYÜTT KÖRNYEZETÜNKET!

Gyermekpróza pályázat

Az alábbiakban – eredeti formájában, változtatás nélkül – közöljük a Közösségi Ház által meghirdetett gyermekpróza pályázat első három helyezetének dolgozatát. (Sz.G.)

I. Karámos Ákos
alsó tagozat – MESE:

A Föld gyermeke

Valahol az Idők Mélyén élt egy fiú, aki szeretete a Földet: folyók tisztaságát, erdők hűvösét, mezők melegét, hegyek karcsú magasságát, völgyek ölelését. Szívében tiszta szeretet égett, arcán igaz dal fakadt, szemében csillogott a remény.

Egy éjszaka halk eső kopogott ablakán, kitárta és kihajlolt a sötét éjbe. Ahogy az égre nézett, elfacsarodott a kicsi szíve. Az égen hatalmas szürke felhők kúsztak a Hold felé, akinek sápadtnak, betegnek tűnő arcát kövér könnyecsek mosták, s mint milliónyi esőcsepp csorogtak le a Földre. A kisfiú mindent értett, mert igazszívű volt, ismerte és megértette a Föld minden élőlényének nyelvét, s azok is értették szavát. A Holdra emelte varázslatos, búzavirág szemeit és egy dallal vigasztalta öreg barátját. A Hold rá így sóhajtott:

– Vigasztalhatatlan vagyok, mert büntetésem lassan beteljesedik. Elfogy minden erőm, és mint labda a lejtőn legurulok az ég pereméről. Lehunyom szemeim örökre, s akkor koromsötét éj borul az egész Földre. Kevély voltam és irigyeltem Nap barátom nagyságát, de már mindent megbántam, tudom, hogy az embereknek szükségük van rám, és én igazán szeretnék jó lenni. Az örök pusztulástól azonban csak az emberek menthetnek meg. Csak akkor maradhatok továbbra is a növo-fogyó Nagy Fekete Égi király, ha a Föld népe szeretetével meggyógyít.

A kicsi vándor magára vette tűzpiros varázsköpenyét, és elindult legöregebb barátjához a Télhez. Tél útba igazította:

– Az Óperenciás-tenger fölött visz a remény hídja, neve: Ezüsthíd. Csak azon juthatsz el a Holdhoz, de menj fiatalabb öcsémhez, Őszhöz, s ő elmondja, mit kell legyőznöd.

Ősz így beszélt:

– Utadon sok ellenséged akad: Bánat, Gond, Irigység, Kapzsiság, Gyűlölködés, Hatalmaskodás, de gyógyító szeretettel legyőzheted ezeket. Ha véghez vitted menj Nyár Húgomhoz, csak ő tudja, mit vihetsz magaddal az Ezüsthídra.

Nyár így segítette:

– Gyűjts össze az emberek világából minél több Derűt, Mosolyt, Bizakodást, segít a Költé-

szet, ő ad olyan tarisznyát, melyben ezeket a gyógyszereket elrejtethed. Most pedig menj Tavasz húgocskámhoz, elkísér a hídig és segít megalkotni a Dalt, amellyel elhessegetheted a hídról felkapaszkodó Gonoszt.

Ment a kicsi vándor töretlen. Az Ezüsthídig legyőzött mindent, összegyűjtött mindent s magában dúdolta a Dalt. Az Ezüsthídra azonban csak egyedül léphetett. Szívpiros köpenyébe ekkor belekapaszkodott az Északi szél, s a Dermesztő híd, és el akarták venni tarisznyáját, hogy újból megfertőzhessék a Földet a rosszal. De a Föld gyermeke, akinek szívében tiszta szeretet égett, arcán igaz Dal fakadt, és szemében csillogott a remény, halkan énekelni kezdte a Dalt. És halljatok csudát! Egyre hangosabban zengett a Dal, a Föld minden élőlénye dúdolt: madarak, fák, virágok, felnőttek és gyerekek. A gyönyörű muzsikába belekapaszkodott a lemenő Nap is, meleg szeretettel énekel, mert ő is megbocsátott a Holdnak. Ragyogott a Híd az ünnepi fényben, és a vándor a Dal végére érve már a Hold lábánál térdelt. Kibontotta a tarisznyát és felröppent a Föld minden gyönyörűsége, szelíden végigsimította a Hold fázós arcát, aki rögtön felragyogott.

Azóta teljes pompájában szórja sugarát a Földre a mindig növo-fogyó Nagy Fekete Égi

király, és hosszú téli estéken gyakran dúdolja magában a Dalt.

Csukd le a szemed és tárd ki a szíved, s talán meghallod te is!

II. Gáspár Nikolett 2/a

Az aranyparipa

Egyszer volt, hol nem volt, volt egyszer egy király s annak három fia, akik közül János egy parasztlányt szeretett. De az apja ellenezte, azt akarta elérni, hogy János egy királykisasszonyt vegyen feleségül. Ezért bezáratta Rózát egy Tüske-hegyen túli várba. János mindenütt kereste szerelmét, de nem találta. Elment az öreg mindentudóhoz, hogy segítséget kérjen. Azt mondta az öreg:

– Csak az aranyparipa hátán lehet megmászni a Tüske-hegyet, ahol megtalálod Rózát.

– Hol van ez a paripa? – kérdezte János.

– El kell menned a csodatóhoz, három napig étlen, szomjan kell horgásznod, és ekkor fogsz egy beszélő aranyhalat. Vidd magaddal, és hét nap múlva megleled az aranyparipát – mondta a bölcs.

Így is lett, ott ült a tóparton három napig, és kifogta az aranyhalat.

– Mindent tudok, János! – szólt az aranyhal.

Elindultak a Tüske-hegy felé. A Tüske-hegy

lábánál egy folyó folyt. János félt, hogy nem jutnak át rajta.

– Dobjál bele! Meglátod, innen könnyű utad lesz! – mondta a hal. János úgy tett. Ahogy a hal elmerült, aranyparipává változott. A csodás paripa hátán felrepültek a Tüske-hegy csúcsára, és János végre megtalálta Rózát. Nagyon boldogok voltak.

– Hazamegyünk és feleségül veszlek! – mondta a fiú.

– Nem lehet, mert apád zárt be ide, hogy elszakítson bennünket – szólt szomorúan Róza.

– Azt hiszem a király végre boldog lesz, ha viszontlát minket.

Így is lett, az öreg király nagyon örült, hogy visszatért a fia, mert azt hitte meghalt. Ezért örömeiben áldását adta a fiatalokra. Nagy lakodalmat csaptak. Az aranyparipa hátán bejártak országotvilágot. Boldogan éltek míg meg nem haltak.

III. Varga Kincső

A király fénycsillagja

Egyszer volt, hol nem volt, volt a világon egy király. Annak volt egy fénycsillagja. De senki nem tudta, hogy mi lehet ez a fénycsillag. Egy nap a király kihirdette az országban, hogy annak adja a lányát, aki kitalálja, hogy kije, mije lehet ez a fénycsillag. Jöttek százan is, ezren is, de senki sem tudta megfejteni. A királylány egyre szomorúbban és kedvetlenebbül várta a kérőket.

Egyszer azonban egy idegen városból való herceg állított be a palotába. A király boldogan fogadta a herceget.

– Isten hozott, édes fiam! Mi járatban vagy nálunk?

– Azért jöttem, mert hallottam hírét a próbának. Én is szeretnék pályázni a királykisasszony kezére.

A király bevezette a trónterembe és megkérdezte tőle:

– Na fiam, mondd hát, ki az én fénycsillagom?

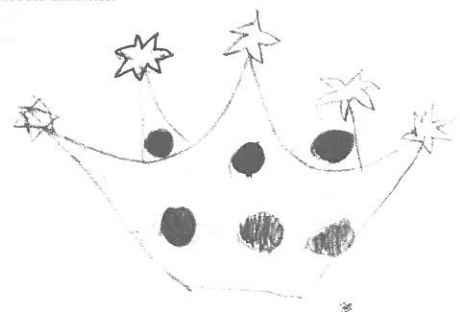
A herceg azonnal rávágta:

– A kegyelmed lánya!

A király kimeredt szemmel bámulta, majd keblére ölelte a herceget, és azt mondta neki:

– Legyen tiéd a lányom és fele királyságom!

Ezzel a király papot hívatott, és összedatta őket. Lett is nagy multság! A király mindenkit meghívott a hetedhét országra szóló lakodalmába. Én is ott voltam, hajnalig táncoltam! A király és a királyné boldogan élnek, ha meg nem haltak.

Tűzoltósági hírek

A kora nyári időszak viszonylagos nyugalma után mind több alkalommal kellett Egyesületünknek beavatkozni különféle baleseteknél. A szirénázó tűzoltó gépjárművek 11 alkalommal vonultak városunk közigazgatási területére, továbbá 3 alkalommal nyújtottak segítséget kazaltűznél és az árvíznél. Változatosak voltak a beavatkozások a tarlóútztól a szivattyúzásig. A vörös kakas elleni harcra 6 alkalommal került sor. A tarló és bozóttüzek mellett egy alkalommal égő gépjármű oltása tette próbára a tűzoltókat.

Az égi áldást most sem úszta meg a város, melynek sajnálatos mellékhatása volt a két alkalommal végrehajtott szivattyúzás.

A település határában lévő Liegel und Dachler raktárbázis jelzője okozott némi riadalmat. A kivonuló tűzoltók a jelenlévő dolgozókkal és biztonságiakkal örömmel nyugtázták, hogy csak vaklármá volt az égés, mert a tűzjelző készülék tévesen riasztott.

A mentők is igénybe vették a lánglovagok segítségét. Egy nehezen megközelíthető helyről kellett a sérült személyt biztonságosan a mentőautóhoz szállítani. Valamennyi káreset közül a legveszélyesebb a várost átívelő 10. számú főút mentén a 139. sz. ház előtti gázszivárgás volt. Ároktisztítás közben egy munkagép elszakította a családi ház gázellátását biztosító vezetékét. A riasztást követő néhány percen belül előbb a megérkező rendőrök zárták le az utcát és terelték el a forgalmat, majd ezt követően egységünk megkezdte a kiömlő gáz elzárását. A fővárosból nagy erővel kivonuló tűzoltó egységek megérkezésig már biztonságosan elzárták a kiömlő gáz útját, megszüntetve ezzel a robbanásveszélyt. A helyszínt átadták a TIGÁZ szakembereinek, akik helyreállították a sérült gázvezeték szakaszt.

Augusztus elején egy kazaltűznél nyújtott segítséget az egyik vörösvári egység. Vízihiányos terület miatt a Pomázi Tűzoltóság kérte egységünk segítségét. A több órán át tartó küzdelemben a „tűz húzta a rövidebbet”.

Bizonyára mindenki előtt ismert a közelmúltban Pest megyét is érintő áradás. A Duna mellett lévő települések komoly veszélybe kerültek a magas vízállás miatt. Tűzoltóink két alkalommal vettek részt a védekezésben. Elsősorban szivattyúztak – nemcsak Pest, hanem Komárom-Esztergom megyében is.

Kevésbé feszült körülmények között tűzoltóink az előző évekhez hasonlóan idén is ott voltak a mogyoródi Forma I verseny területén, hogy szükség esetén segítséget nyújtsanak. Erre szerencsére nem került sor.

Kósa Zsolt

Fotó: Krupp Attila

Fotó: Tűzoltóság

Rendőrségi hírek

VII. 27-én 12.45 perckor az ürömi Patak u. – Dózsa Gy. u. kereszteződésénél két személygépkocsi ütközött. Egy személy könnyebb sérülést szenvedett.

VIII. 4-én 18.40-kor a Garancsi tónál két gépkocsi karambolozott, melynek során egy fő szenvedett könnyebb sérülést.

VIII. 23-án 6.10 perckor a 10. sz. fő út 15. kilométeres szelvényénél gépkocsi kerékpárost gázolt, akit súlyos sérülésekkel szállítottak kórházba.

A 10. számú főút forgalma sajnos semmit sem csökkent, ám a balesetek számát tekintve úgy tűnik, hogy úgy a gyalogosok mint a járművek vezetői a korábbinál lényegesen nagyobb körültekintéssel közlekedtek a veszélyes útszakaszokon.

Nem kis feladatot jelentett a hatóság számára a vörösvári búcsú idején kialakult közlekedési

dugó és az augusztus 19-i Szent István napi rendezvények forgalmának biztosítása. Vörösvári rendőrök segítettek továbbá a solymári motoros találkozó, valamint a Forma I-es rendezvény zavartalan lebonyolításában. Az árvízi események miatt pedig folyamatos készültségben álltak arra az esetre, ha beavatkozásukra lett volna szükség.

A rendőrség továbbra is nyomatékosan kéri a lakosságot, hogy a családi házak biztonsága érdekében több napos eltávozás idejére gondoskodjon annak felügyeletéről. Nem kevésbé fontos kérés, hogy a gépkocsikban ne hagyjunk semmiféle értékes tárgyat, mert ezek pusztán látványa is mágnesként vonzza a garázda elemeket. Az alkoholt kedvelő gépkocsivezetők figyelmét arra hívjuk fel, hogy szeptember hónapban fokozott közúti ellenőrzés várható.

Augusztus 16-án fegyveres rablási kísérletet hiúsított meg egy lélekjelenlétét megőrző

személy Piliscsában. A helybéli gyógyszerárban a kassza átadását követelő rablót a helységben tartózkodó „vásárló” kitudszolta miközben olyasmit szolt oda a meglepett bűnözőnek, hogy inkább az utcán szórakozzon. Noha a botcsinálta banditát 15 percen belül elfogta a rendőrség, azért a történet rosszabbul is végződhetett volna. Ha nem szükséges, akkor lehetőleg ne hívjuk ki magunk ellen a végzetet, hiszen néha még a kapanyél is elsül, hát még a stukker.

Augusztus hónapban öt község polgárai felpályás útlezárásokkal adtak hangot követelésüknek, amellyel a nehézárművek kilitálását akarták elérni a 10-es főközlekedési útról. Erélyes fellépésük következményeként augusztus 17-én megállapodtak az illetékes miniszteri szervekkel, hogy szeptember 10-től a 10 tonnanál súlyosabb gépjárművek közlekedését megtiltják.

Szakács Gábor

Gyalogszerrel Pilisvörösvár környékén

„A turista az, aki útra kél azért, mert foglalkozásának egyformasága, gondjainak sokasága közepette álmaiban feltűnik előtte egy olyan szebb világ, melyben zöldebb a fű, kékebb az ég, magasabbak a hegyek, szebbek vagy különösebbek a házak, barátságosabbak az emberek, s aki az álomkép eredetiét fáradtságtól vissza nem riadva keresi – s mert hiszen e földön élünk, talán soha meg nem találja, de azért jókedvét el nem veszíti, hiszen örömet éppen ez a keresés teszi.”

(bárány László)

Turisztikai szempontból településünk adottsága rendkívül kedvező. A Budai- és Pilis hegység között elterülő völgyben fekszik, így városunkból mindkét hegyvidék könnyen megközelíthető, bejárható. Sok kirándulót vonz a Nagy-Szénás – mély árkaival –, a Zsíros-hegy – az Ördöglyuk barlanggal –, az Iváni-hegy – az Ördög toronnyal –, a Pilis-hegységben az Oszoly sziklás vidéke, Pilisszentkereszt a szurdokkal és a Kopár csárda környéke.

A bemutatásra kerülő terület részben vagy egészben bejárható egyszerre, több túrára is bontható. (1 kép)

Utunkat a Vásár téren a Pfeiffer kápolnánál kezdjük. Az épületet a vörösvári Steinmiller Mátyás molnár építtette 1773-ban. A Kápolna utcán elindulva a 10-es szám alatt találjuk a Hagyományörző Egyesület házeit. Utunkat folytatva a vasút keresztezése után érzük el a Kálvária-dombi elágazást. Mielőtt felmegyünk a stációk mellett érdemes egy kitérőt tenni az Erdei kápolnáig. (2. kép)

Az eredeti kápolnát a vörösvári Spigelbergerer Gáspár építtette 1780 körül. A gon-

dozás hiánya miatt tönkrement, a régi épület helyén emelt új kápolna 1850-ben készült el. A stációk mellett felmegyünk a Kálvária-dombra. (3. kép)

A tetején található kápolnát a XIX. század közepén építették. A tetőről szép kilátás nyílik a déli és nyugati irányban található Buckói-hegyekre. (4 kép)

A Kálváriától a Szabadságligeti vasútállomás felé folytatjuk utunkat. A Lőcsei utca segítségével visszatérünk a Szabadság utcára, amely az aszfalt út megszűnése után erdészeti útban folytatódik ÉNy-i irányban. Az akácerdő végén balra fordulunk és egy bő kilométer megtétele után baloldalon a fenyők között egy magasodó sziklaképződményt pillantunk meg. (5. kép)

A Sas –, vagy Jókai-sziklához szerpentin út vezet. Nyugati oldalában valamikor emléktábla volt. A sziklatorony al-

kotó kőzete dolomit. A szikla melletti meredek úton felkaszakodva szépen kiépített gyalogútra érünk. Ezen folytatjuk utunkat ÉNy-i irányban a piros, sárga sáv jelzésig. A jelzett úton balra fordulva településünkre és környékére szép kilátást adó Vörös-hegyen keresztül a Kopár csárdához jutunk. Jobbra indulva, a Fehér-hegyet érintve, meredek lejtő után a vörösváriak egykor oly népszerű kiránduló helyéhez, az Iluska-forráshoz jutunk. (6. kép) Sajnos a forrás vize elapadt. Tavaszon valaki a vízfolyásban kisgátat épített, hogy a foglalás alól szivárgó vizet felduzzassa az állatoknak. Mára a gátat elbontották. A valamikor szépen kialakított pihenőhely napjainkra csak részben található meg, így is gyakran találhatunk itt szalonájukat sütő kirándulókat, vagy bográcsban főző piknikezőket.

Az Iluska-forrástól mintegy 1.5 km-re található a Klotild-barlang. A piros, sárga sáv jelzést követve a kerítés sarkától kb. 240 méter után

egy jobbra kiágazó utat találunk. Az út egy fokozatosan mélyülő árkot keresztez, mely mellett régen elhagyott erdei út található. A kocsúton kb. 60 méter haladva keleti irányba, mintegy 50 méter magasságban jobbra található a két teremből álló Klotild-barlang. Az üregrendszer hévíz segítségével mészkőben alakult ki. Bejárata északra néz, 1.4 méter magas, 2 méter széles. A nyíláson átbújva egy 4 méter hosszú és 4 méter széles előcsarnokba jutunk, melynek alja befelé meredeken lejt. Az előcsarnokból egy 5 méter széles és 5 méter magas, kb. 20 méter hosszú terembe jutunk. A barlang pusztuló állapotban van, bejárati szakasza kissé beomlott, a törmelék a teret részben kitöltötte.

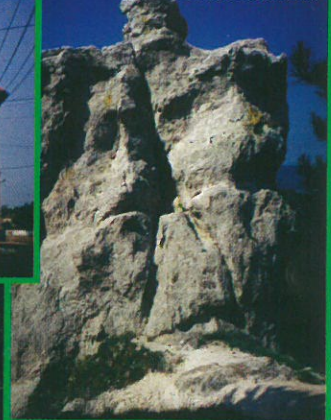
Az Iluska-forrástól déli irányba haladó, széles, murvás, erdészeti úton mintegy 2.5 kilométer megtétele után jutunk vissza a Szabadság utca ligeti végéhez.

Szontagh Ottó

1. - Vásár téri kápolna

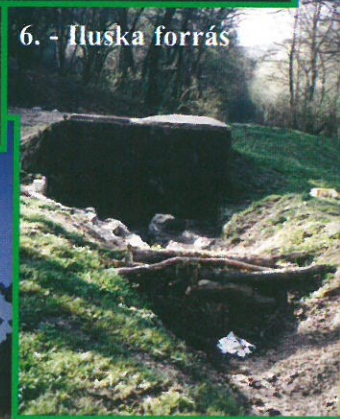
5. - Jókai szikla

2. - Erdei kápolna

6. - Iluska forrás

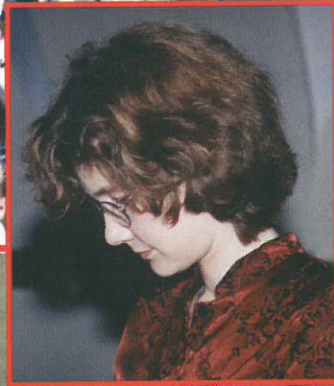
3. - Kálvária

4. - Látkép a Kálváriáról

PILISVÖRÖSVÁRI

KÖSZÖNTJÜK A PILISVÖRÖSVÁRI NAPOK
(BÚCSÚ) MINDEN KEDVES VENDÉGÉT!
2002. AUGUSZTUS 18.-19.-20.

Augusztus 17-én a Pilisvörösvári Német Nemzetiségi Vegyeskórus szervezésében bensőséges hangulatú hangversenyre került sor a Római Katolikus Templomban.

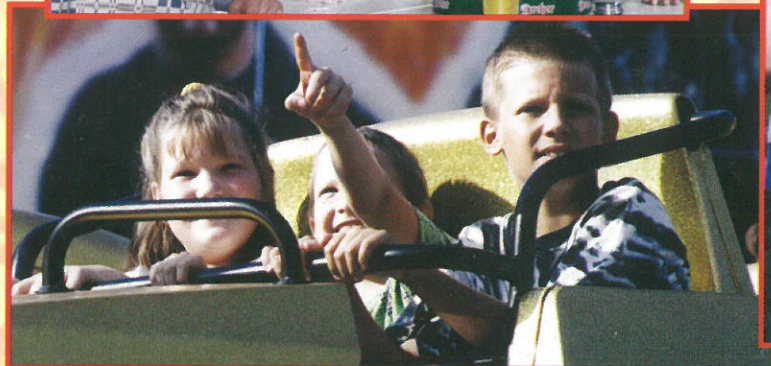
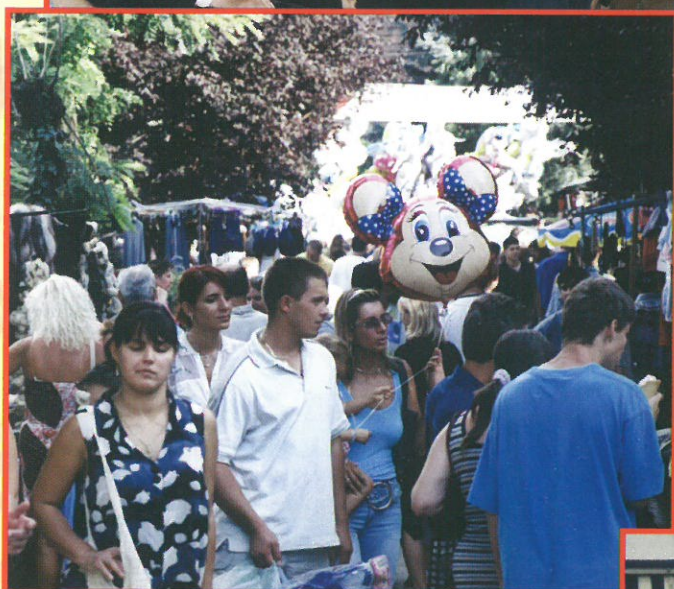

Kozma Rózsa és Berchy József előadása

Fotók: Rásonyi

NAPOK – 2002.

Számukra nem volt lehetetlen

Egy kínai mondás szerint „Mindenkire addig emlékeznek, amíg beszélnek róla.” A romániai rendszerváltást közvetlenül megelőző években menekülthullám öntötte el Magyarországot. Sorsuk alakítása, fogadásuk jelentős részben a főváros XVI. kerületében, a rákosszentmihályi református templomban zajlott Pánczél Tivadar lelkész és felesége, Ágota (Ácika) irányításával. A lelkész úr néhány hónappal ezelőtti nyugdíjba vonulása után Pilisszentivánon talált új otthonra.

A domboldalon lévő új keletű házsor mindegyikéből pazar rálátás nyílik a környékre, a telkek vége az erdőhatárig nyúlik. Fenséges nyugalom és békesség fogadja a látogatót, és persze barátságos emberek. Ezt már Ácikatól tudjuk meg, aki nem kis örömmel újságolja, hogy alig töltöttek három napot a településen, az önkormányzati tisztviselő – nála jelentkeztek be – már előre üdvözölte őket az utcán, ahogyan a vadidegenek is köszöntik őket jártukban-keljükben.

– Pillanatok alatt otthon éreztük magunkat. Nagyon szeretünk itt lenni és hálásak vagyunk a jó Istennek, hogy ide vezérelt bennünket.

Az igazsághoz tartozik, hogy orvos fiúk egy betege révén értesülést a helybéli parcellázásról, majd szemrevételezése után a családi örökség és egy dolgozó élet munkájából származó anyagiak segítségével sikerült megvásárolniuk a területet, és felépíteni rajta új otthonukat, ahol három generáció – a nagyszülők, gyermekük családja és az unokák – került egy fedél alá.

Pánczél Tivadar is igen fontosnak tartja a napjainkban már inkább csak falvakban élő, régi kedves szokást, hogy az utcán még az idegent is köszöntik. – Ez ugyanis egyfajta befogadást, összetartozást jelent, amire bizony nagy szükség volt a 80-as évek végén. – teszi hozzá és ezzel máris a múltban járunk. 1987-ben Németh Géza tiszteletes figyelt fel arra, hogy Budán, a Moszkva téren egyre sokasodó, munkaerejüket mindössze pár száz forintért áruba bocsátó erdélyiek már nem átmenetileg tartózkodnak az országban, hanem a romániai tarthatatlan állapotok elől menekülők. Ő hívta fel Szűrös Mátyás figyelmét a jelenségre, aki kimondta az addig kimondhatatlant: Ezt már nem lehet a szőnyeg alá söpörni. És valami elkezdődött. Tóth Károly püspök magához kérte id. Hegedűs Lórántot, Németh Gézát és Pánczél Tivadart, hogy tegyenek valamit a menekültek érdekében. Ezt követően, 1988 februárjában indult be a rákosszentmihályi református templomban a segélyszolgálat, amelynek két éve Ácika szerint életük legszebb és legfontosabb időszakának bizonyult. Volt úgy, hogy éjszaka fogadták a meg-

lóduló és Hollandiából, Németországból, Svájból, Ausztriából kamionszám érkező segélyszállítmányokat. Már szinte mozdulni sem tudtak az épületben, de nem számított. Csak egyetlen jelszót ismertek: Megoldjuk.

– Nem akartuk, hogy Svédorszáig, vagy Kanadáig szaladjanak az erdélyi és partiumi magyarok, pláne a székelyek. Még csángó katolikus pap is csöppent közibénk, márpedig a legnagyobb ritkaságok közé tartozik, hogy csángó származású római katolikus lelkész legyen Moldvában. Őt kértük meg a gyü-

Fotók: Rásonyi

lekezet előtt, hogy beszéljen egy kicsit csángó nyelven. Mondta is izesen, igaz, számunkra csak fele részben érthetően. Felemelő volt egyszerre érezni a rokonságot és a tá-

volba szakadtságot. – emlékezik Tivadar. Eközben barátságok szövődtek az adományozókkal. Egy salzkammerguti falucska katolikus eklézsiájának küldötteit úgy megragadta a szentmihályi parókián serénykedő asszonyok és férfiak önzetlensége, önfeláldozó munkája, hogy egy csoportjukat vendégül hívták magukhoz.

Ácika szerint sok szempontból példát vehetünk erdélyi véreinkről, akik mindössze egy szál ruhában, vagy egy bőrönddel érkeztek. Sokukkal azóta is tartják a kapcsolatot és látják, hogy hihetetlen szorgalommal egzisztenciát teremtettek, gyönyörű házakat építettek. Nem számított nekik, hogy milyen munkát kellett végezniük, ezermesterként mindenhez értettek. Szívósak, kitartóak, önmagukkal szemben is igényesek voltak. Aztán elérkezett 1989 karácsonya, amikor Pánczélék aggódva figyelték a romániai eseményeket.

– Ezek azért annyi fordulatot hoztak, hogy legalább a diktátort kiiktatták feleségestől. Nagyra értékeltük Chručinak Alajost, aki a Panoráma segítségével mutatta be az eseményeket. Hősies cselekedet volt részéről. – teszik

hozzá. Az ő segélyszolgálati tevékenységüket elismerve viszont Tőkés László püspök látogatott el hozzájuk 1990 februárjában. Ebben való jártasságuk azonban nem ekkor kezdődött.

Balatonszemesen volt egy kis családi vityillójuk, amit úgy alakítottak át, hogy 30-40 személy is elfért benne a pincétől a padlásig. Ott kezdték

1975-ben engedély nélkül azt az „életparancs” szerű munkát, amellyel a testvériességet igyekeztek minél tágasabb körben megvalósítani. Ebbe beletartozott a családiasság, az apróbb emberké megcsóválása is. Arra nem volt lehetőségük, hogy óvodásokkal kezdjék a munkát, de gyermek istentisztelettel, ifjúsági körrel megtehették. Soha fel nem merült, hogy ki milyen vallású, mert evangéliumi alapon csak ezzel a nyitottsággal közelíthettek hozzájuk. A korbelt viszonyokat ismerve, fél lábbal ugyan a börtönben voltak, de a jó Isten megsegítette őket. Még Tivadar betegsége is elmúlt.

Azóta majd három évtized járt el felettük.

Pánczél Tivadart az ifjúság érdekében kifejtett munkájáért 1993-ban kormánykitüntetéssel – Szacsvaj díjjal –, 1998-ban pedig a XVI. kerületi önkormányzat díszpolgári címmel jutalmazta. Egykori munkahelye, a rákosszentmihályi református templom is sajátos relikviával dicsekedhet. Néhány évvel ezelőtt a Himnusz, valamint a Szózat első versszakát egy-egy tűzzománc táblán székely-magyar rovásírással is elkészítették és kifüggesztették. A házaspár még cserkész korából emlékszik erre az ősi magyar írásra, annak újbóli feltámasztása, népszerűsítése céljából vállalta a táblák kihelyezését.

Lakóhely változtatásukkal életük átalakul. Mivel Pilisszentivánon nincs református templom, Vörösváron vesznek részt az istentiszteleteken. Felvették a kapcsolatot a helybéli lelkésszel, aki jelezte, hogy helyettesítés alkalmával a híveknek alkalma lesz Tivadar prédikációját – egyébként katolikus templomban is végzett már szolgálatot – hallani.

A Pánczél házaspár ismét adni akar új lakhelyén és annak közelében élő embertársainak. Cserébe csupán egyetlen dolgot kérnek, azt sem maguknak.

– Emberbaráti kötelességnek tartjuk a parlagfü irtást, és ha Ausztriában megszabadultak ettől az egészségre káros gyomnövényről, akkor erős akarattal és összefogással itt is sikerülhet. A két, ápolt, takaros, virágokkal díszített, szomszédos település megérdemelné ezt a változást – mondják búcsúzóul.

A jó Isten hallgassa meg szavaikat.

Szakács Gábor

Vörösvári ki kicsoda...

...az ének- és színművészet világában?

A fent olvasható címmel riportsorozatot indítottunk újtára, mely a művészvilág számunkra rejtett, vagy kevésbé rejtett csillagait mutatja be.

A következőkben egy olyan tehetséggel ismerkedhetnek meg, aki fiatal kora ellenére igen színes életutat tudhat maga mögött. Tehetségét édesanyjától örökölte, aki a mai napig fontos támasza felfelé ívelő karrierje során. Bemutatom Önöknek: Peller Anna énekes- és színésznővéndéket.

– Hogyan indultál el a művészi pályán?

– Mint minden zene iránt érdeklődő gyerek, én is a helyi zeneiskolába jártam. Hét évig zongoráztam. Később kezdtem az éneklés iránt érdeklődni.

– Ebben édesanyád sokat segíthetett.

– Igen. Tőle tanultam mindent. Ő a példaképem. Csodálatos énekművésznék tartom, kincs van a torkában. Bármilyen hangterjedelemben, bármilyen stílusban kitűnő. Szeretném egyszer én is elérni ezt. Mikor Németországban jódliztunk, megesett, hogy svájciaknak hittek bennünket.

– Az énekléssel elért sikerek ellenére miért kezdted a színészet felé kacsintgatni?

– A színészet mindig is lenyűgözött. Így aztán természetesnek éreztem részt venni a középiskolai irodalmi színpad működéskében. Majd miután '99-ben megnyertem Győrött az Országos Kazinczy Versenyt, már biztos voltam benne, hogy ezen a pályán maradok. Érettségi után felvételt nyertem a Goór Nagy Mária Színitanodába. Rendszeresen szerepeltem velük a Fialatok Színházában, a Hair és a Katonadolog című musicalekben.

– Közben felvettek a Színművészeti Egyetemre is.

– Másodéves voltam a Színitanodában, amikor felvételt nyertem a Színművészetire, a csupán négyévente induló operett-musical-színész szakra. Még külföldről is jöttek felvételizni, de csak tizenhetet vettek fel. Szeptemberben kezdtem el itt a második tanévetem.

– Kik a tanáraid?

– Az osztályfőnököm Kerényi Imre, a Madách Színház igazgatója. A beszédtanárunk Avar István Színművész, akire nagyon felnéztek, akárcsak Fehér Ildikóra és H. Kalmár Zsuzsára. Az éneket a híres operetténekesnő, Gencsy Sári oktatja, míg a táncot az Experidance táncsoport vezetőjétől, Román Sándortól tanulhatjuk. Emellett persze az osztálytársaktól is el lehet lesni ezt-azt, hiszen egytől-egyig mind igazi karakter. Biztos vagyok benne, hogy rengetegen lesznek közülük híres, elismert színészek.

– Remek tanárokkal és jó csapattal rengeteg lehetőséghez juthat az ember. Mi a véleményed erről?

– Ez így van. Bár a legutóbbi lehetőségünket épp az osztályfőnökünk hiúsította meg. Nem engedte ugyanis, hogy a Nemzeti Színház felkérését elfogadjuk. Viszont szerintem jogosan tette, mert amíg főiskolások vagyunk, tanuljunk meg mindent, amit csak lehet! Vigasztalhat azonban bennünket, hogy augusztusban az Esztergomi Szabadtéri Műsorokban nagy sikerrel szerepeltünk, s ezzel felkeltettük a szakma érdeklődését.

– Azt már tudjuk, hogy édesanyáddal és a színésznővéndékekkel sokat szerepelsz. Marad idő másra is?

– Az Ungarndeutsche Jungs zenekarral szoktam fellépni, de ezt, gondolom, mindenki tudja. Emellett nagyon szeretek szinkronizálni. Hangomat kölcsönöztem a Hajrá csajok! és a Sejt című filmekben. Valamint szerepeltem az Ébrenjárók című magyar filmben.

– Ha már szóba került a szinkron, mint a film-művészet sokat alkalmazott, technikai módszere, nem tudom megállni, hogy meg ne kérdezzem, mit gondolsz a zenei megfelelőjéről, a playbackról?

Fotók: Rásonyi

– Nem szoktam használni, mert igazi varázsa csak az élő zenének van. Azonban vannak helyzetek, amikor a technikai berendezések nem teszik lehetővé az élvezhető, élő előadást, ilyenkor jobb, ha playbackelnek.

– Egy huszárvágással térjünk rá a terveidre. Mit szeretnél elérni, milyen célokat tűztél magad elé?

– Igazán az tesz boldoggá, hogy anyukámmal énekelhetek. Nagy vágyam, hogy őt elismerjék. Ami pedig a többi tervemet illeti, szeretnék pesti színésznő lenni. A Vígszínházban, a Madáchban, vagy a Katona József Színházban. Még jobb lenne, ha az osztálytársaimmal szerepelhetnék az egyetem elvégzése után.

– Sok sikert kívánok hozzá! Remélem, ismert, pesti színésznőként is készíthetek majd veled riportot!

– Alig várom!

Vörös Ildikó

A „Napos Oldal”

Szociális Központ Családsegítő Szolgálat ismételt, szeptembertől speciális szolgáltatás keretében a fogyatékkal élők, a pszichiátriai betegek, szenvedélybetegek, kábítószer problémával küzdők és családtagjaik számára önszervező csoportokat szervez, melyeket pszichológus vezet. Érdeklődők a szolgálatnál telefonon (334-140) vagy személyesen jelentkezhetnek:

Kovácsné Selymesi Erzsébet
Intézményvezető

Pilisvörösvár Város
Polgármesteri hivatal
H-2085 Pilisvörösvár,
Bajcsy-Zs. tér 1.

**Tisztelt Vörösvári
Polgárok!**

**Közvilágítási
hibák
bejelenthetőek
az alábbi
zöldszámon:**

06-40/38-38-38

A Solymári Konzervatív Kör

szeptember 19-én 18 órai kezdettel tartja következő rendezvényét. Vendégek: Szakács Gábor (újságíró, dalénekes) és Friedrich Klára (szövegíró) akik Magyar hitvallás című lemezüket mutatják be.

Helyszín: Max Lenc étterem
(Tersztyánszky út 97.),
a 164-es busz végállomásától
200 méterre.

Munkanélküliek figyelem!

Elhelyezkedési esélyeik növelése érdekében dajka és gyermekfelügyelő szakképesítő tanfolyamot indítunk.

Érdeklődés:

Krudy – Felnőttképzési Iroda
2085 P.Vörösvár, Kálvária utca 20.
T: 06/30-919-7501

Igaz Magyarországot

címmel rendez találkozót szeptember 6-án 18 órai kezdettel a Pilisvörösvári Városi Könyvtárban (Fő út 82.) a Pilisvörösvári Nemzeti Körök Szövetsége.

Az est vendégei: Lányi Zsolt, dr. Frajna Imre. A rendezvényen fellép Kozma Rózsa énekművész, Berchy József zongoraművész, és Szakács Gábor újságíró, dalénekes.

SOLYMÁRI BÚCSÚ 2002.

REDING ITELL ROCK-BLUES FESZTIVÁL

A KUD-ARC ALTERNATÍV ROCK KLUB
SZERVEZÉSÉBEN

HELYSZÍN: SOLYMÁR PEMÜ SPORTCSARNOK
IDÉJE: 2002. SZEPTEMBER 13. PÉNTEK 20:00-04:00

20:00 TRAFIK

21:30 SZAKÁCS GÁBOR ÉS BARÁTAI (GESAROL R.B.)

23:00 DEÁK BILL BLUES BAND

01:00 MAGURA NAPOTVET

SZENZÁCIÓS SZEPTEMBERI

TÉLI GUMI AKCIÓ a

FIAT - Preisz-nél!

Ha szeptemberben megrendeli
nálunk téli gumiját

3-AT FIZET, 4-ET KAP!

	MATADOR	DEBICA	PIRELLI
155/70 R13	8.643,-	9.580,-	16.785,-
175/70 R13	10.554,-	11.250,-	19.900,-
175/65 R14	11.968,-	12.180,-	23.880,-
185/60 R14	12.681,-	13.250,-	21.803,-
185/65 R15	13.394,-	13.880,	32.532,-

A fenti táblázatban szereplő téli gumi választékunkból Önnek csak 3-at kell kifizetnie, a negyediket mi adjuk ajándékba!

Ne várja meg az utolsó pillanatot,
döntsön időben!

Nézzon be hozzánk,
vagy hívjon a (26) 567-061-es
telefonszámon!

PaThália Eszéken

A PaThália a pilisvörösvári Német Nemzeti Ginnázium és Közgazdasági Szakközépiskola fiatal színjátszó-csoportja, melyet elnevezésével ellentétben békés természetű diákok közös akarata hozott létre 2001 októberében, hogy magyar és német nyelvű fellépésükkel egy aranyérmes, egy közönségdíjat és egy egyéni színházi produkciónak járó különdíjat hoztak el a szombathelyi Savaria Sprachfest című országos színházi diákrendezvényről. Kiválóan szerepeltek a budapesti Német Nemzetiségi Iskolák Színházi Találkozásán is, és saját maguk által írt színdarabjukat sikerrel mutatták be a nyergesújfalui Szent Mihály Idősek Otthonában. A tanév utolsó fellépése a Horvátországban, Eszéken zajlott, ahol a II. Nemzetközi Német Nyelvű Színházi Fesztiválon Magyarország egyetlen képviselőjeként a Wirrwarrázslat című német nyelvű műsorral mutatkoztak be.

„A fesztivál sokoldalú, kiválóan szervezett programokat kínált, – meséli Fekete Kinga 10. osztályos tanuló, a PaThália legújabb tagja – rengeteget tanultunk a horvát, szlovén és román színjátszóktól. Sok tekintetben van még mit fej-

lődnünk hozzájuk és magunkhoz képest is, hiszen új színjátszó-csoport vagyunk, de ami mindnyájunk számára óriási élmény volt: nagyon nagy örömet szereztek a közös műhelygyakorlatok és a közös színjáték.”

„Az eszéki fesztivál fantasztikus volt – meséli Pohánka Gerda 9. osztályos színjátszó –, csak azt sajnáltam, hogy Lukrécia nevű fehéregyermek, a társulat tizedik tagja, „aki” fontos szerepet játszott a darabban, Horvátországba nem jöhetett velünk. De sebjaj: helyettesítettük egy fehér számítógép-egérrel, kellemes derűtséget kelteve a nézőtér soraiban.”

A társulat a sorok írásakor jól megérdemelt nyári szabadságát tölti, lélekben készülve a 2003. februári, új, iskolai bemutatóra, melyet Sütő András: Zászlós Demeter ajándék élete című novellájának dramatizálásával állítanak színpadra az iskola három némettanára, Vanessa Fecht, Bogár Erika és e sorok írójának közös rendezésében. Terveik szerint a darabot az érdeklődő közönség a jelenleg szervezés alatt álló 2003 áprilisi I. Nemzetközi Német nyelvű Színházi Fesztiválon tekinthet meg Pilisvörösváron, a ginnázium színháztermében.

Faragó Tímea tanár
blackfeet@hotmail.com

Fotók: Rásonyi

Balról jobbra – Fuchs Sandra Titanilla (18), Sáfár Ádám (15), Faragó Tímea (színházcsoport-vezető), Pohánka Gerda (14), Legerszki Krisztina (18), Rietling Tamás (17), Szlatki Péter (14), Dér Katalin (14), elől Csépké Dávid (14).

A Fúvószenekar hírei

Jelen levelünkkel bejelentjük, hogy a Pest Megyei Bíróság 2002. július 12-én kelt 12. Pk 60.228 2002/3. számú végzésével jogerősen bejegyezte a Pilisvörösvári Német Nemzetiségi Fúvószenekar Közhasznú Egyesületet. Székhelye: 2085 Pilisvörösvár Zrínyi Miklós u. 46. Nyilvántartási száma: TE 3370. Számlaszáma a Pilisvörösvár és Vidéke Takarékszövetkezetnél vezetett 65700141-10001978 számlaszám. Tájékoztatjuk a zenekarátokat, hogy 2002. augusztus 12-től a zenekar karnagya Búzás Bálint, aki előzőleg már több éven

keresztül ellátta ezt a feladatot. Az ő irányítása alatt érte el legnagyobb sikereit (minősítő, CD, kazetta, stb.). A következő időszakra is hasonló sikereket kívánunk Neki és a zenekarnak. Felhívjuk továbbá „volt pártoló tagjainak”, hogy szeretnénk részükre tájékoztatást és belépési lehetőséget adni az Egyesületbe. Jelentkezzenek a két telefonszámon: Feldhoffer János 06/20.3221975, Jászcuti Oszkár 06/20.3705739. Sajnos az előző vezetés nem kívánja a pártoló tagok listáját a zenekar rendelkezésére bocsátani, ugyanakkor a zenekar nem szeretne egyetlen zenebarátot sem elveszíteni. Kérjük, jelentkezzenek, hogy a meghívót időben postáznai tudjuk.

Vezetőség

Meghívó

Szüreti mulatságra!

A Pilisvörösvári Német Nemzetiségi Önkormányzat és a Pilisvörösvári Német Kulturális Egyesület, a Heimativerein 2002 szeptember 28-án szombaton rendezi meg a hagyományos

szüreti felvonulást és szüreti bált,

amelyre tisztelettel meghívja a város polgárait.

Program:

14-15 óráig borkóstoló a Fetter Vendéglőnél.

15 órától szüreti felvonulás

Útvonal: Fetter Vendéglő – Fő út – Dózsa György út – Rákóczi út – Széchenyi út – Fő út – Árpád utca – Szent István utca – Fő út – Vásár tér.

19 óráig a Vásár téren
zene, tánc

20 órától szüreti bál a Közösségi Házban

Belépődíj: 500 Ft.

**Zene:
Bravi Buam**

Nyílt levél a Polgármester Úrhoz

Tisztelt Polgármester Úr!

Bár nem szokásom, de most a Vörösvári Újság VIII. évf. 8. számában Ön által leírtakra szeretnék reagálni.

Számomra, és szerintem mások számára is felháborító, bosszantó, és elgondolkodtató az Ön által publikált írás gondolatmenete.

Elgondolkodtató, mert nem tudom, hogy honnan veszi bármely település, város, első embere, hogy ilyen stílusú cikkben pocskondiázza az előző ciklusban munkájukat végző, a közjót szolgáló, és a polgárok többségének akarataiból megválasztott tisztségviselőket, és rajtuk keresztül az Ön szerint „... minket, másoknak kiszolgáltatott majmokká” degradált polgárokat! Azokat a polgárokat, (majmokat) akik a jelenlegi ciklusban, Önbe vetették a bizalmukat. Mondom Önbe, aki ezek szerint a Polgármesterség mellé, és annak következtében, felvállalta az állatkeret majomápoló szerepét, és nagy nagy szorgalommal hordja ki ketrecünkől a majomürüléket.

Tisztelt Polgármester Úr!

Szeretném felhívni szíves figyelmét, hogy házában lezajlott a rendszerváltás, és ez az Ön vezetése alatt álló majomházat sem kerülte el.

Tudomásul kellene vennie Önnel is, és a hasonló gondolkodású embereknek, hogy a hozzám hasonló átlagemberek már nagyon unják, a III/III-as a KGB-s, a stázis, ávós, szekus dumát.

Előre kellene végre nézni, és nem a múltira fogni a hibákat. Inkább azzal kéne foglalkozni, hogy valóban a közjót szolgáljuk, és valóban demokratához illően tudjunk élni, elfogadni, meghallgatni a másként gondolkodók véleményét.

Vagy, esetleg ha ez Önnel nehezére esik, akkor majd Ön megfenyegeti a makogó majmokat, hogy ha nem Ön takarítja ketrecünket, akkor nem kapunk banánt?

Olcso választási fogás ez Tisztelt Polgármester Úr!

Elgondolkodtat az, hogy párhuzamot vélek felfedezni a Torgyán József, által jegyzett Kis Újság és a Vörösvári Újság között, mely értelmében a Vörösvári Újság felelős kiadója Ön, és ebbéli minőségében jogot formál arra, hogy az újság hasábjain keresztül, havi rendszerességgel kioktassa, pocskondiázza, városunk polgárait.

Jómagam 20 éve élek Pilisvörösváron. „Betelepült” vagyok. Soha semmilyen pártnak tagja nem voltam, és nem is kívánok lenni. Vallom, hogy pártoktól függetlenül, egymásra, odafigyelve is tudunk annyit tenni a közjóért, mint azok az emberek, akik pártok zászlaja mögé bújva döngetik széles demokrata mellüket. Én, mint „betelepült” soha nem éreztem, hogy Vörösváron, majomházban élnék, bár az Ön gondolatmenetét értelmezve, én is majomná váltam, és így nem csak svábül értek egy keveset, de a makogással is bővült a nyelvtudásom.

Ön azt írta, hogy a szokásos pletykacsatornákon keresztül az terjed, hogy „ezek a buzik a négy év alatt nem csináltak semmit!” Kövessük az Ön gondolatmenetét. Ezek szerint az előző

buzik:”...Könyékig vájkálnak a város vagyonaiban, szolgáltatják ki idegeneknek érdekeinket, adják el vagyonukat...”

És Ön Polgármester Úr?

Eladta a Városgondnokság épületét, majd az ott található szippantós autókat, teherautókat a lakóövezetbe a gáz-cseretelep helyére szándékozik áttelepíteni. Felvetődött önben az a gondolat is, hogy óvodáink közétkeztetését inkább kiadja vállalkozónak, csak azért, hogy ne kelljen áldoz-

ni a HACCP rendszer bevezetésére, a konyha felújítására, és az ott dolgozók munkakörülményeinek javítására. Képtelen előteremteni azt a lehetőséget, hogy a közétkeztetéssel járó szállítási feladatok elvégzésére, „Sztálin apánk” által ránk hagyományozott UAZ gépkocsit korszerűbbre cseréljék. Inkább adjuk el az egész közétkeztetést, de a hivatal dolgozóinak biztosítsuk az új gépjárművet. Majd a későbbiekben a vállalkozásba adott közétkeztetés fejadag normatíváját, városunk költségvetésének terhére emeljük fel, hiszen az nem járja, hogy szegény vállalkozó veszteséget termelve tömje meg gyermekeink bendőjét.

Könnyebb valamit eladni, mint felújítani, orvosolni a hibákat, hisz ez pénzbe kerül. Inkább adjuk el, hiszen az egyszeri bevétel jól jön városunknak. Az, hogy a jövőben a közétkeztetés kis részletekben többbe kerül, vagy gyermekeink ételadagját csökkentik, így előteremtve a vállalkozó nyereségét, az most mellékes.

De tartsuk szem előtt azt a tényt, hogy a majom is megpucolja a banánt, bár tudja, hogy mi van a héja alatt.

Nézzük a Balatonfenyvesi tábor esetét. Nem kétkeltem, hogy Ön fáradtságot, energiát nem kímélve elérte azt, hogy a tábor városunk tulajdonába kerüljön, gyarapítva a köz vagyont.

De akkor miért akarjuk azt most eladni? 60-120 millió nyereségért? Miért nem lehet ott megoldani gyermekeink szociális alapon történő üdültetését? Miért nem lehet a köztes időben más városok, települések, külföldi vendégek pihenését biztosítani, és az ebből befolyt pénzből, gazdaságossá tenni a tábor üzemeltetését, önfenntartóvá tenni azt, ami esetleg még némi hasznot is hozna? Miért nem lehet megoldani egy gesztusként a németországi, romániai testvértelepülések gyermekeinek üdültetését?

Mert áldozni kell rá? Mert pénzbe kerül, hogy szép ápolat, és kulturált legyen? Ezen az alapon nagyon sok házasság sem működne. Mert kérdem én, mi lenne, ha mi férjek, vagy Ők, feleségek azt mondanák életük párjának, hogy: Ugyan

drágám, feladok egy hirdetést, hátha valaki megvesz, vagy vállalkozásba átvesz, mert veszteséges a fenntartásod, mert ráncos, rogyant vagy, kozmetikusra, vagy orvosra kell költeni!

Tisztelt Polgármester Úr!

Javasolom, hogy több, sokkal több energiát kellene fektetni gyermekeink jövőjének építésébe. Szükség lenne arra, hogy gyerekeink jobb körülmények közt tanuljanak. Áldozunk gyermekeink egészségére oly módon is, hogy teremtsünk lehetőséget a sportolásra. Építsünk sportszarnokot, uszodát. Adjunk lehetőséget gyermekeinknek, hogy minél több sportágban edzhessék egészségüket, és versenyeken elindulva az ott elért sikerekkel öregbítsék városunk jó hírét.

Biztos vagyok abban, hogy ha az új generáció felnő, megerősödik, kevesebbet kell fordítani az egészségügyre. Kevesebb probléma lesz a kábítószer élvezőkkel. Csökken a dohányosok száma, csökken a csellengő, magukkal mit kezdeni nem tudó gyerekek száma. Biztos vagyok benne, hogy a sportszarnok, uszoda építésére szükséges anyagi fedezetet összefogással, a költségvetés átgondolásával, az illetékes minisztérium támogatásával, pályázatok megnyerésével, és nem utolsó sorban, a helyi emberek, és vállalkozók összefogásával meg lehet teremteni.

Ne felejtjük el, hogy az igazi rendszerváltáshoz, fel kell nőnie egy új generációnak, amely már nem fog Önhöz hasonlóan ÁVO-t, KGB-t, szekust kiabálni. Az Ön gondolatmenetével csak annyi az aggályom, hogy az Önhöz gondolkodásban közelálló polgári körökben megbúvó szélsőségesek most még csak ÁVO-t, KGB-t kiabálnak, de mi lesz, ha elkezdenek zsidózni, svábozni? Mert ők a faj magyarok? Most akkor félünk kell? Nekem nem, hiszen én „betelepült” magyar vagyok, és mint ilyenek „pedig-rém” van. De én itt Vörösváron vagyok itthon, ez a szűkebb hazám, és két gyermekemet is arra nevelem, hogy bár csak anyai ágon svábok, azért örizzék, ápolják, és vállalják svábságukat.

Tisztelt Polgármester Úr!

Befejezésül engedje meg, hogy bár közvetlenül érintve nem vagyok benne, de tiltakozásomnak adjak hangot, a Hősök terének átépítésével kapcsolatban. Az átépítéssel nincs semmi gondom, de az azt kísérő vitákat már nehezményezem. Felháborít az a stílus, amelyet ön képvisel azokkal a környéken lakókkal, és vállalkozókkal szemben, akik levéllel fordultak önhöz, kérve, hogy gondolják át a téren megépítendő parkoló elhelyezését, a tér forgalmának nyomvonalát.

Ön válaszában kioktató, sőt fenyegető hangnemet engedett meg magának. Olyat, amit még a majmok sem engednek meg gonдозójuknak, és erre még ők is hangos morgással vicsorgással reagálnak. Milyen alapon fenyegeti meg ön levélben az érintett vállalkozókat a működési engedélyek visszavonásával, csak azért, mert valami ellen szót emeltek? Érdekelne, hogy a Fő úton üzemelő összes szolgáltató, iroda, üzlet, rendelkezik-e az Ön által hiányolt, és a működési engedély feltételeként megszabott parkolóhelyekkel?

Miért baj az, ha valaki szót emel valami ellen, ami összességében jó, de lehetne jobb is? Miért

kell fenyegetni, bezárással, retorziókkal riogatni azon vállalkozókat, akik hozzájárulnak városunk anyagi gyarapodásához, adót fizetnek? Miért nem lehet együtt gondolkodni, együtt lépni?

Tisztelt Polgármester Úr!

Az elkövetkező választásokhoz sok erőt, egészséget, és sikert kívánok. Kívánom, hogy gondolja, értékelje át stílusát, és akkor abban az élményben lesz része, hogy mi majmok is esetleg másképp fogunk makogni, és ezekre a „buzikra” fogjuk bedobni banánhéjunkt a szavazóurnába.

Tisztelettel:
Somogyi Zsolt

Tisztelt Szerkesztő úr!

Néhány észrevételem lenne Botzheim István polgármester „RENDEZNI VÉGRE KÖZÖS(ségi)(vörösvári) DOLGAINKAT...” című írásához.

Nemcsak olvasója, hanem terjesztője is vagyok újságjuknak, ami miatt főleg nem mehetek el szó nélkül az említett cikkben foglaltak mellett. Teszem ezt annak ellenére, hogy nem ingem ugyan, mégis sértőnek érzem a polgármester úr volt képviselőtestületről alkotott képét ily módon közzétenni.

Merem állítani, hogy a volt testületek tagjai zömében a közösségért való tenniakarásból vállalták azt a hálátlan feladatot, amit a „képviselő-ség” jelent. Az sem valós, hogy minden fejlődést saját magának tulajdonít. Sok mindent nem tudtak volna megtenni az utóbbi 4 évben, ha azt az előző években nem alapozták(tuk) volna meg. Sajnos a települési önkormányzati munkába is befészkelte magát az az ádáz politikai pocskondiázás, ami a Parlamentben folyik. Ez nagyon nem szerencsés. Itt politikai nézetektől függetlenül abszolút jó szándékkal kellene minél többet tenni a város minden polgára javára.

A „Görgey utcai teniszpályáról” c. összefoglalóhoz lett volna csak kiegészíteni ill. helyesbíteni valóm, de az említett cikk bevezetőjében olvastam nagyon felháborítottak. Akkor most eredendő szándékomhoz térve szeretném elmondani, hogy amikor az Ásványbánya jogutód nélkül megszűnt (1993-ban a pilisvörösvári egység megszűnt, a felszámolási eljárás 1998-ig húzódott), az akkori polgármesternek ill. képviselő-testületnek kellett volna lépnie, hogy az a szerződés, amely fennállt a nevezett területtel kapcsolatban, felbontásra kerüljön. Ez lett volna a „legszemfülebb pillanat”. Ez nem történt meg.

1995 június 29-én az akkori polgármester aláírásával ellenjegyzett egy megállapodást – ugyan jóhiszeműen –, de amelyhez nem lett volna joga.

Ez az ügy készített 1995. július 3-án – mint területi képviselőt – arra az interpellációra, aminek következménye az egész bérleti szerződés átértékelése, a tulajdonviszonyok kivizsgálása és a majdani perek sorozata lett. Az ügyvel az akkori képviselőtestület igen sokszor foglalkozott, anyagaim szerint legutóbb 1998. április 30-án is, ami után kezdődött a pereskedés.

Igazából ennek is volt köszönhető – és nem

egyedül Botzheim István jelenlegi polgármester „szívós munkájának” –, hogy a terület visszaszállhatott jogos tulajdonosához, Pilisvörösvár városához.

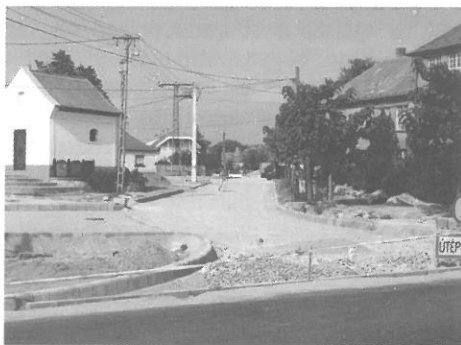
Azt viszont kérdezem, hogy lehetett egy olyan egyezségbe belemenni, aminek eredménye a terület teljes „lecsupaszítása” lett. Hogy lehet majd hasznosítani eredendő céljára a közeljövőben közvilágítás, víz, kerítés nélkül?! Mire kellett a volt bérlőnek, amit onnan elvitt ill. megszüntetett az előbbieik közül. Nem hiszem, hogy másutt azokat hasznosítani lehetett, és ehhez a jelenlegi képviselőtestület élén a polgármesterrel hozzájárulását adta. Ez ám a közösség, a „felső városnegyed” szolgálata!!!

Pilisvörösvár 2002. 08. 10.
Magyarné dr. Pintér Gabriella
1994-1998 között volt területi képviselő

Tisztelt Felelős Szerkesztő Úr!

Köszönöm, hogy megküldte az Önhez érkezett leveleket. Felkérésének eleget téve –, a VIII. évf. 8. számában megjelent újságcikkre érkezett két cikkre az alábbi reagálásokat küldöm Önnek.

Magyarné Dr. Pintér Gabriellával a téma eredeti magját tekintve – a Görgey utcai volt kórház és fele részben lepusztult sporttelep polgármester által jogtalan átjatszása – egyetértek. Különösen abban, hogy a történelmi pillanat az volt, amikor a polgármester tudomására jutott az, hogy a szerződést át akarják játszani egy új üzemeltetőnek és ahelyett, hogy megakadályozta volna, azt jogtalan aláírásával megerősítette. A levele

végén feltett kérdésére, miszerint „Mire kellett a volt bérlőnek, amit onnan elvitt, ill. megszüntetett az előbbieik közül. Nem hiszem, hogy másutt azokat hasznosítani lehetett, és ehhez a jelenlegi képviselő-testület élén a polgármester úr hozzájárulását adta.” csupán a képviselő-testület 124/2002.(V.27.) Kt.sz. határozatát tudom idézni „Pilisvörösvár Város Önkormányzatának képviselő-testülete a Görgey u. 1700/1. és 1700/6. hrsz. alatt található sporttelep kiürítése és birtokba vétele iránt indított perben a megállapodást elfogadja. Felhatalmazza a polgármestert a megállapodás aláírására, valamint szükség esetén a megállapodásban szereplő intézkedések megtételére. A feltételek teljesülése esetén felkéri a polgármestert, hogy a megállapodásnak megfelelően kérje a per megszüntetését. A képviselő-testü-

let 11 igen, 1 nem, 2 tartózkodás szavazattal hozta.”, melyet Tisztelt Ex-képviselő Asszonyunk is olvasnia kellett, hiszen mint írta, a Vörösvári Újságot terjeszti és az idézett határozat annak VIII. évf. 6-7. számában jelent meg.

Somogyi Zsolt levele már részletesebb elemzést igényel. Maga a levél, a benne felmerült információk, megerősítik azt a vélelmemet, hogy a pletyka és rémhírterjesztés jól szervezett, központosított irányított tevékenység eredménye. Bevetésként szeretném rögzíteni, hogy a cikkemben a szalonképesség határát súroló mondatidézettel valóban elhangzott, még ha nem is magam voltam fültanúja. A levélben az az árulkodó, hogy olyan információkat tartalmaz, amiket az én újságcikkemből nem lehetett megszerezni, csupán azoktól, akik az újságcikkemben részletezett elvek mentén és adott feladatot végrehajtva, egyszerre szerveztek támadást a folyó –, a városi közjót szolgáló intézkedések ellen, mint pld. a Hősök tér és a Vásár tér parkká alakítása, továbbá a vörösvári búcsú-vásár helyszínének áthelyezése. Ugyanezek az erők teszik minden választás alkalmával demagóg ígéretekkel, szépen megrajzolt városközponti tervekkel és fellengzős ígéretekkel sportcsarnok és uszoda építésére. Az idén is megteszik, majd ígérnek sportcsarnokot, uszodát, városközpontot, miközben egy beruházást sem tudtak tisztán, folyamatosan, egyszerre befejezni, pld. csatornaépítés. Azt, hogy beruházást és jelentős összegeket nem igénylő szerkezeti változásokat hozó, közjót szolgáló intézkedéseket tegyenek, pld. foci-pálya mögötti lakótelkek megszerzése, második vasúti megálló létesítése a ligeten, a katonasírok rendezése, a főút mentén és a városi temetőben fasorok telepítése, a temetőben utak elkészítése, eszükbe sem jutott, arról nem beszélve, hogy miközben fedezet nélkül és elképzelések nélkül ígérgetik az uszodát és a sportcsarnokot, úgy szereztek fellengzős városi címet, hogy a város csak félig volt csatornázva, és a polgárok 60 százaléka útjainkon sárban dagonyázott.

Az új választási ciklus kezdetén városunk polgárainak már csak 40 százaléka kénytelen szilárd burkolatú utak nélkül élni, de ez is olyan feladat, hogy minden sportcsarnokot és uszodát ígérgetőnek konkrétan kell válaszolni, mikorra és milyen forrásokkal végzi el egyéb feladatait (pld. utépítések) és milyen módon biztosítja hosszútávon ígért nagyberuházásainak üzemeltetését.

A konkrétumokra térve:

– Valóban érkezett néhány panaszlevél a Hősök tér és a Vásár tér parkká építésének kezdetekor. A Hősök téren néhány, vállalkozását fel nem fedő aláíró kifogásolta, hogy üzeleik előtt a közterületen jelenleg korlátlanul parkoló személygépkocsik számára a zöldterületek kialakítása miatt, kevesebb parkoló lesz. Az aláírók között volt olyan cég, amelyik telephelyének építési engedélye a jogszabályoknak megfelelően a telephelyi telkükön belül volt kialakítva parkolók. Az ő bejelentésüket úgy tekintetem, hogy az ő működésüket a parképítési munkálatok nem veszélyeztetik, és lehet, hogy azt sem tudták, mit írtak alá. A többieknek kénytelen voltam a jogszabályt idézni, hogy a személygépkocsik parkolásáról a

vállalkozásnak a saját telkén belül kell gondoskodni és amennyiben ez nem így van, természetesen meg kell kérdezni a szakhatóságot működésük törvényességéről. Ezt meg is tettem. Azt azonban valamennyi pilisvörösvári polgár nevében állíthatom, hogy ha a képviselő-testület évszázados hiányok pótlására parkot épít a köz érdekében, akkor néhány vállalkozás nem akaszthatja üzleti problémáját – ráadásul ha az zavaros és tisztázatlan – a köz nyakába.

Erről a vitatott újságcikkemben nem írtam. Kérdezem tehát, kitől vagy kiktől lett Somogyi Zsolt ilyen jól informált? A lehetséges csatornákról már a vitatott cikkemben írtam.

– A Városgondnokság épületének eladása képviselő-testületi határozat alapján történt. Oka, hogy a Városgondnokság kb. 20 fős személyzete egy duplája, vagy háromszor akkora apparátus számára készült épületben működött, ennek következtében kétszer-háromszor annyi közüzemi díjat fizetett, mint azt egy kisebb épület igényelné. Lehet, hogy az is tudatos dezinformáció, hogy „nyíltlevélíró” polgártársunk tényként közli azt a pletykát, hogy a Városgondnokság véglegesen települ a volt gázcsere-telep helyére. A Városgondnokság végleges helye a Városházán, ill. a tavak melletti Szennyvíztelepnél lesz. A következő képviselő-testület döntése kell legyen – és ezt megválasztásom esetén azonnal eléjük terjesztem –, hogy megépítse a 300 m²-es Városháza-bővítést, az addigra elkészült tervek szerint vélhetően kb. 50 Mft-os beruházással, valamint a Szennyvíztelepen szükséges épületbővítést kb. 30 Mft-os beruházással. E téma befejezéseként csak annyit szeretnék rögzíteni, hogy a város vagyonában magántelkekért, vagy magántelkek belterületbe vonásáért történő könyékig vágkálás nem azonos a város vagyonának értelmes tökélet-csoportosításával. Az előző esetben a város vagyona (közvagyon vagy városi erőforrás) változik magánvagyonná úgy, hogy a belterületbe vonás után a polgármesternek és ügyvédjének is jut telek. A másik esetben a közvagyon átcsoportosításával hatékony erőforrás-kihasználás történik.

– Szintén felismerhető, honnan fúj a szél, a gimnáziumban és a Rákóczi utcai óvodában lévő konyhák problémájával kapcsolatban. A képviselő-testület még nem is döntött, viszont „nyíltlevélíró” polgártársunk megint jól informált, sőt dezinformált. Senkinek nem jutna eszébe bármelyik építőipari beruházást a Városgondnokságunkkal elvégeztetni – mint azt egyetlen lehetőségként 10 évvel ezelőtt, muszáj volt megtenni, építőipari piac hiányában –, mert ma már egy kiírt pályázatra legalább egy tucat építőipari cég jelentkezik, akik közül a piaci árszinten és kivitelezői színvonalon dolgozó céget biztosan ki lehet választani. Ugyanakkor a város azt a feladatot, hogy szolgáltatson tanulóinak vagy akár az időseknek folyamatos közétkeztetést, (pld. egy adag paprikás krumpli megfőzését) saját konyháival végzi el anélkül, hogy tudná, hogy más profi közétkeztetési cégek mennyivel olcsóbban, biztonságosabban, ízletesebben, választékosabban végzik-e el. Ezek a profi cégek tőlünk függetlenül el fogják végezni saját konyhájukban az EU-előírásoknak megfelelő, un. HACCP egészségügyi felszerelési előírásoknak megfelelő beruházásokat.

Ha a konyháinkat a gimnáziumban és a Rákóczi utcai óvodában megtartjuk, az a városnak kerül 30-50 Mft-jába. Az a kérdés, amelyben a képviselő-testület még nem döntött, úgy szól, fenntartjuk-e a két konyhát a gimnáziumban és a Rákóczi utcai óvodában önkormányzati felügyelet, üzemeltetés és beruházás mellett, vagy azokat megszüntetve – az ott dolgozókat másutt alkalmazva – diákjainknak és időseinknek pályázat útján piaci szolgáltatótól (közétkeztető cégtől) vásároljuk-e olcsóbb, biztonságosabb, ízletesebb, választékosabb közétkeztetést. A döntés ugyan nem született meg, de biztos vagyok benne, hogy az én szavazatom a város és ezen belül tanulóink érdekét fogja szolgálni, ami a legolcsóbb és legízletesebb, és nem a helyi összefonódásokat „álvállalkozói” érdekeket.

– A balatonfenyvesi tábor témájával kapcsolatban cikkemben világosan beszéltem, annak kifordítása csak egy célt szolgálhat, lásd előző cikkem: mit tanácsolnak a titkosszolgálatok a dezinformálás módszereiként.

Ismételten köszönöm Felelős Szerkesztő úrnak a reagálási lehetőséget és bízatom Pilisvörösvári polgárait, gondosan olvassák Somogyi Zsolt levelét, érdekes összefüggésekre bukkanhatnak. Véleményük kialakítása az ő dolguk, és én bízom józan ítélőképességükben.

**Pilisvörösvár, 2002. augusztus 13.
Botzheim István
polgármester**

Tisztelt Polgármester Úr!

Több mint 40 éve Pilisvörösváron élő EM-BER (a legújabb divat szerint polgár) vagyok. Nem szokásom, hogy közéleti embernek levelet írjak, de az Ön aláírásával a postaládámba dobott a Vörösvári Búcsúval kapcsolatos szórólapokon olvasott sületlenségek, csúsztatások készítették e levél megírására.

Elképesztőnek tartom, hogy egy szűk befolyásos réteg kívánságát teljesítve (képviselő-testületi döntéssel ugyan), de féligazságokra hivatkozva áthelyezi a Vörösvári Búcsú helyszínét a tavak mellé. (bár „felsőbb erők akarata” az idén szerencsére ezt még megakadályozta)

Igaz a régi búcsú a „műanyag bővlik, romboló eszméket terjesztő erőszakos tárgyak zsbivásárává vált”, de ezt a problémát önmagában az új helyszín nem orvosolja. A régi helyszínrre is lehetne „értéket hordozó kézművességen alapuló” tárgyakat áruló árusokat csábítani, megfelelő feltételrendszer kialakításával, eddig ez miért nem történt meg? (Önkormányzati feladat!)

Milyen alapon von le olyan következtetést, hogy az átlagember a régi búcsú helyszínén csak félelemmel tud szórakozni.

Immár harminc éve járok a régi Búcsú-téren megtartott búcsúba (és lakom a közelében), de félelmet még soha nem tapasztaltam sem magamon, sem másan.

Amit tapasztaltam viszont az a sok bővli (amiről fentebb már írtam), és a nagy hangerő.

„A nagyteljesítményű gépi monstrumok üvöltő félelmetes gépezetét” megfelelő szabályozással és annak betartásával lehetne kordában tartani.

(Önkormányzati feladat!)

(Csak zárójelben szeretném megkérdezni, hogy a mára a gazdagság és jólét szimbólumává váló szinte már rendszeres éjszakai házi tűzijátékok, melyek az éjszakai pihenést zavaró hanghatása mellett tűzveszélyesek is, nem zavarják?)

Levelében a hagyományokhoz való visszatérésről beszél. Nem az jelentené-e a hagyományörzést, hogy a régi búcsú helyszínt megtartva a mai kor követelményéhez igazított igényes Búcsú jöjjön létre. (Önkormányzati feladat!)

Úgy gondolom a hagyománytisztelőhöz az is hozzátartozna, de mindenképpen a demokráciát szolgálná, hogy Vörösvár életében a Karácsony után talán a legnagyobb ünnephez kapcsolódó Búcsúhelyre vonatkozó döntéseket a városban népszavazás előzné meg. (Önkormányzati feladat! /

**Blahó Ferenc
Pilisvörösvár**

Fotó: Gábeli

Tisztelt Blahó Ferenc Úr!

Köszönöm, hogy a Vörösvári Búcsúval kapcsolatos gondolatait megfogalmazta, mert két névtelen levelet is kaptam ebben az ügyben. Így értelemszerűen azoknak nem tudtam válaszolni. Így legalább megragadhatom az Újság nyilvánosságát – és bár minden Polgárnak ez ügyben már kétszer írtam levelet –, ezúton válaszolok Önnek is.

A levél szándékát tekintve mindenben egyet értünk. Önnek igaza van abban, hogy egy ilyen rendezvény szellemiségét meghatározó feltételrendszerét, működésének szabályozását és ellenőrzését önkormányzati feladatként kell felfogni. Bármilyen hihetetlen, mi is erre törekedtünk ebben a témában. Tehát pályázat útján kerestük meg azt a rendezvényszervezőt, akiről feltételezhettük, hogy referenciái (korábbi eredményei) alapján elvárhattuk, hogy a Vörösvári Búcsú eredeti szellemiségének megfelelő rendezvényt hoz létre.

Ha már a Vörösvári Búcsú eredeti szellemiségénél tartunk, szeretném helyesbíteni valamennyi Vörösvári Polgár részére megküldött levél tartalmát, magam is tudtam, de a levelet követően sokan felhívták a figyelmemet, hogy a Vörösvári Búcsú az Istenanya mennybemenetelének emléknappja.

Az a kérdés, hogy hol rendezzük a Búcsút, nehéz döntés volt. Vörösvár történelmében az erre illetékesek nem először döntöttek, hiszen a Vörösváriak tudják, és én gyerekkoromban még megéltem a jelenlegi Vásár téren megrendezett Búcsút. Nem kívánom sokáig magyarázni, hogy mi indította képviselő-testületünket e döntés meghozatalára – mert vagy elhiszik vagy nem, hogy ez a döntés nem szűk csoportérdeket szolgált –, de ismételt utalnék a levelemben is említett, több, mint 400 kismama aláírásával érkezett kérésre, miszerint a Búcsú helyén parkot kellene létesíteni a kisgyerekek számára, és ezzel ez a terület az év 52 hetéből nemcsak egy hétig lenne hasznosítva. Ma, amikor a parkok építésére is gondolhatunk – mint azt tesszük a Hősök téren és a Vásár téren – nagy luxus egy ekkora területet a Város közepén 51 hétig csak a Búcsúra várva – ilyen-olyan állapotban megtartani.

Szerintem abban egyetértünk, hogy a Vörösvári Búcsú alkalmával megrendezett vásár a jelenlegi területét kinötte. Van még egy évünk, kérem Önt is, velem együtt gondolkozzunk a Búcsú helyéről. Örömmre az szolgálna, ha Vörösvár Polgárainak többsége érveinket/érveimet elfogadva, kifejezné ezzel kapcsolatos egyetértését.

Pilisvörösvár, 2002. augusztus 22.

**Üdvözlettel: Botzheim István
polgármester**

Rózsadomb vagy szemétdomb?

A címbeli kérdés sajnos nem viccként vetődik fel azokban, akik a „Vörösvár Rózsadombjának” is nevezett ún. üdülőövezetben, a tavak

völgye környékén laknak vagy üdülnek. A dolog egyik vetülete a szó szerinti értelmezésből adódik, hisz ez az a rész, ahol az elhajigált szemét sűrűsége a városon belül talán a legnagyobb. Köszönhető ez az emberi mentalitásnak, a terület lelakó jellegű; használati módjának, a környéken tartott rendezvényeknek és azok látogatóinak, és itt sajnos megjelenik a szemét másik értelme is, hiszen nem csak az eldobált sörösdoboz szennyezi a környezetet, hanem azok a dolgok is, amik megkeserítik az itt élők szájízét. Csak példákat tudok említeni, mivel a teljes lista sajnos terjedelmi okokból még egy Vörösvári Enciklopédiát is kitöltene, ha lenne ilyen. Ez az a hely, ahova a város minden zajos és másol nem kívánatos rendezvényt kiebrudal magából, csak példaként említve a motoros találkozót, amely pokoli hangzavarral szórakoztatta a környéket, (még éjjel 1 után is koncert kezdődött), a „diszkópajta” rendezvényeit, a búcsút. Ez az a hely, ahol a természeti értéket jelentő tavakat pár év leforgása alatt sikerült tönkretenni, szemetes-szilányítani, ld. a múltkori lapszámban megjelent cikket a Slótyiról, holott egy józan gondolkodású település az ilyen jellegű; vagyonát megbecsülné és óvna. Az itteniek csak álmodhatnak a csatornázásról, aszfaltozásról (van, ahol csak azért van aszfalt, mert a lakók saját pénzből ösztöndobták), kapnak viszont helyette büzt és zajt árasztó szennyvíztelepet, sittlerakót. Továbbá, az önkormányzat az üdülőövezet lakóit másodrendű; polgárnak tekinti, akik magukra vethetnek, amiért ilyen helyen laknak – ugyanakkor országos tekintetben is magas idegenforgalmi adót vet ki a házaikra, (ami jelenleg 800 Ft méenként, ezáltal kb. 2 havi téli fűtés költségét pluszként kifizetheti, aki itt lakik), amiből viszont szinte semmit nem látnak viszont a befizetők. Hiába, ha másodrendű; is valaki, azért a pénze jól jön, ugyebár? Hogy ebből milyen morális tanulságot vonhat le egy adófizető, azt mindenki döntse el maga... Sajnos, ezek és hasonló gondok keserítik meg a mindennapokat az ún. üdülőövezetben. Talán lehetne ezen változtatni, józan belátással, és a megmaradt értékek védelmével. Hogy mi kell ehhez, nem tudjuk.

Értelem, empátia, és...?

Highlander

Tisztelt Szerkesztőség!

Nagy érdeklődéssel olvastam a Vörösvári Újság 2002. júliusi számában Szontagh Ottó úr újrjavaslatát. Tekintve, hogy négy hónapos koromtól 16 éves koromig (1922-1938), azaz gyermek- és ifjú éveimet nagykovácsiban töltöttem, mind a Zsíroshegyen, mind a Nagyszénáson számtalanszor megfordultam, úgymond minden fát, bokrot ismertem. Nyilvántartást soha nem vezettem róla, de úgy vélem, hogy mindkét szóban forgó területen legalább százszor megfordultam, illetőleg rövid túráim száma valószínűleg százat is meghaladta. Kérem, hogy a cikkhez fűzött észrevételeimet, kiegészítéseimet tudomásul venni és az újságban közölni szíveskedjék.

A vizsgált terület a Budai – hegyekből inkább a Pilisbe nyúlik át. A vörösvári oldalt valóban a dolomit és a dolomit törmelék jellemzi, a Nagykovácsi oldalon viszont számos helyen a mészkő jelenik meg a felszínen. A Rácsi-telep, a Gräfl-telep, a Goldberger-bánya, stb. környékén több méter vastag mészkő van a felszínen és itt kisebb-nagyobb kapacitású mészezetők is voltak az 1930-as években.

Nagykovácsiban is volt egy kifejezetten dolomit bánya a Jenei utca végén, melyet a fém-édenyek súrolására hordtak be a nagykovácsiak Budapestre, illetőleg a falu főutcáján, a járdán vastagon szétterítve biztosították, hogy a fő középületeket (Községházát, templomot, stb.) még esős időben is meg lehessen közelíteni.

Sajnálattal említi meg a cikkíró, hogy miért csak ennek (ezeknek) tí. turistaházaknak kellett elpusztulnia ebben az időben. Véleményem szerint a turistaházak pusztulása országosan a Rákosi rémuralom idején kezdődött el, amikor az egypártrendszer egyszerűen nem tudta elviselni, hogy az emberek a párt ellenőrzésén kívül összejöjjenek és meghitt beszélgetéseket folytassanak. Egyébként ilyen elpusztult turistaházakat a Bükkben, Börzsönyben, stb. is ismerek.

A zsiros-hegyi turistaház tulajdonosa (Till), akit személyesen is jól ismertem (feleségével, apósával, anyósával és lányaival együtt) saját erőből egy szép kis gazdaságot alakított ki. Ezt sikerült Neki a háború viszontagságai után is annyira épségben megőriznie, hogy az erkölcstelen és brutális kitelepítések utána a zömében Hessen tartományban lakó nagykovácsiai első csoportos találkozásukat a zsiros-hegyi turistaházban tartották. Ezen a találkozón magam is részt vettem, tekintve, hogy jó barátaim, elemi iskolás osztálytársaim engem is meghívtak.

A cikk említést tesz a szép kilátásról. Szabad legyen megemlíteni, hogy szép időben a Nagyszénásról az esztergomi bazilika kupoláját is látni lehet. Ide vág, hogy úgy 13-14 éves koromban a zsiros-hegyi turistaházba egy távirat érkezett, melyet a postamester nő rendkívül sürgősnek ítélt meg. Megkért bennünket, hogy a szikvízgyáros fiával, Pitz Jóskaival vigyük fel azt a turistaházba. Az esemény után több, mint hatvan évvel ma is megilletődve emlékszem vissza arra a csodálatos látványra, amikor a hófödte Zsíros-hegyről a telihold háttérében, a kivilágított pilisi szénbányák fényeit, az éjjelnappal működő ipari üzemek fényeit és a közvilágítást megpillantottuk.

A Pilisszentiván és Nagykovácsi között húzódó szakadékos utat „Anton Graben”-nek (Antal-árok) nevezték az 1920-30-as években. A kitelepítések utáni primitív vezetőség hitte csak azt, hogy az Anton az Antóniának rövidített változata. Ezt a körülményt közöltem térképész barátaimmal és azóta fut a szóban forgó út kettős elnevezéssel. Helyes lenne az eredeti elnevezésre „Antal-árok”-ra visszatérni.

**Dr. Szekrényi Béla
nyug. tud. főmunkatárs**

Megérkeztek

- III. 27. **Apollónia Bálint**
(Apollónia György és Simon Mária fia)
- III. 27. **Eigner Dávid**
(Eigner András és Steinger Zsuzsanna fia)
- VI. 11. **Schulcz Kata**
(Schulcz Ferenc és Braun Szilvia leánya)
- VII. 15. **Senger Krisztina**
(Senger Attila és Nyigrényi Nikolett leánya)
- VII. 18. **Magyar László**
(Magyar László és Lieber Irma fia)
- VII. 22. **Botzheim Réka**
(Botzheim Tamás és Scheller Mónika fia)
- VII. 25. **Kucsera Bence**
(Kucsera Tibor és Drávai Krisztina fia)
- VII. 28. **Horváth Dzsennifer Erzsébet**
(Horváth József és Sándor Edit leánya)
- VII. 31. **Kohlhoffer Katalin**
(Kohlhoffer József és Orvos Tóth Mónika leánya)
- VIII. 1. **Valencsics Emil Máté**
(Valencsics Emil és Árvai Brigitta fia)
- VIII. 3. **Bányai Léna**
(Bányai Balázs és Peller Adrienn leánya)
- VIII. 5. **Dobos Beáta Vivien**
(Dobos Béla és Fekete Zsuzsanna leánya)
- VIII. 9. **Kozek Tímea**
(Kozek András és Lentsorszki Katalin leánya)
- VIII. 9. **Diera Zsuzsanna**
(Diera János és Makai Magdolna leánya)
- VIII. 9. **Wippelhauser Máté**
(Wippelhauser Rudolf és Spiegelberger Éva fia)

FELHÍVÁS!

Felhívjuk kedves hirdetőink, külsős szerkesztőink figyelmét, hogy lapzárta minden hónap 15. napján van!

Köszönjük!

Házasságot kötöttek

Müller Gábor és Scheller Tímea

Kaifer Ferenc és Kornéli Éva

Mravinc Péter és Pogonyi Zsuzsanna

Tagscherer István és Ferkovics Ibolya

Bardóci Sámuel Sándor és Rein Sarolta

Szauer István és Józsi Éva

Bobu Zoltán és Oliser Zsuzsanna

Steckl Ervin és Szegedi Erika

Köszönjük, hogy az újságot árusítják:

Bella hírlap, Fetter könyvesbolt, Fuji-Marika, Halmshlager élelmiszerboltok, Havas kiskereskedés, Hidasi vegyeskereskedés, hírlapárusok, Koller Elektronika, Krivinger zöldségesbolt, Könyvesbolt, Krausz mezőgazdasági bolt, Liget ABC, Margit minimarket, Pataki élelmiszerbolt, Photo Porst, Sebesfi bolt, Sikari gyógyszerház, Szintai papírbolt, Sztinka és Mirk élelmiszerbolt, Tácsik pékség, Turmix bolt, Városi Könyvtár, Vízöntő gyógyszerház.

ÓRA- ÉKSZER ELADÁS, HOZOTT ARANY, EZÜST- ÉKSZERKÉSZÍTÉS, JAVÍTÁS, TÖRTARANY, BIZOMÁNYOSI FELVÁSÁRLÁS
ÜZLET: 1023 BUDAPEST, TÖRÖK U. 2.
(Margit hid Budai hídfő)

TELEFON: (36-1) 315-0693
06-203-250-152

Szeretettel várjuk!

Eltávoztak

- özv. Vavrik Antalné sz. Bruckner
Katalin 81 éves. Solymári u. 11
- özv. Botzheim Györgyné
sz. Filler Mária 90 éves.
Vásár tér 2.
- özv. Lebosz Kálmánné sz. Spiegelberger
Anna 83 éves. Várkert u. 7.
- özv. Albrecht Jánosné
sz. Haluk Terézia 74 éves.
Szentiványi u. 4
- özv. Mirk Andrásné sz. Peller Katalin
78 éves. Fő u. 75.
- Pálinkás György 51é.
- Szontág Mária 68 éves. Vasút u. 8.
- özv. Stéhli Márton 78 éves. Kodály u. 3.
- özv. Keppler György 63 éves.
Dózsa Gy. u. 15.
- Engert Márton 57 éves. Fő u. 115.
- Reményi Jánosné sz. Leigler Teréz 87 éves.
Nagyvárad u. 26.
- Gilinger Márton 53 éves. Árpád u. 19.
- özv. Manheertz Jakab 80 éves.
Dózsa Gy. u. 42.

Vörösvári Újság Berichswarer Zeitung

Pilisvörösvár Város Önkormányzatának közéleti havilapja

Felelős kiadó:
Botzheim István polgármester

Felelős szerkesztő:
Szakács Gábor
Tel.: 06-1-403-1086,
06-30-431-1281
e-mail: szakacs.gabor@axelero.hu

A szerkesztőség címe:
Közösségi Ház
2085 Pilisvörösvár,
Fő utca 127.
Tel.: 330-470

Készült a Komp Kft.
nyomdájában

Nyomdai előkészítés:
B'ARTBOX
e-mail: bartbox@axelero.hu

ISSN 1417-6823
Megjelent 1400 példányban.
www.pilisvorosvar.hu/vorosvariujsg

BON-BON BOLT PILISVÖRÖSVÁRON

AJÁNLATUNK: bonbonok, whisky-k, Tokaji aszúk, krémlikőrök, olasz és spanyol borok, pezsgők, konyakok, kimért aprósüti - drázsék, gumicukrok és más finomságok, cigaretták, szivarok, pipa- illetve cigarettadohányok

ÜNEGÁRÚK ÉRKEZTEK: esküvőkre, szülinapokra, évfordulókra és más ünnepekre ajánljuk.

Ezen kívül: bonbon-csokrok, ajándécsomagok és -kosarak, készen, illetve megrendelésre is!

MINDENKIT SZERETETTEL VÁRUNK!

Cím: 2085 PILISVÖRÖSVÁR, FŐ U. 22.
TEL: 06 (20) 496-9927
NYITVA: H-P: 8-17, SZO.: 9-12

HIRDESSEN A VÖRÖSVÁRI ÚJSÁGBAN! Hirdetési díjaink:

Hátsó borító:...	60 000 Ft
1/1 oldal:...	25 000 Ft
1/2 oldal:...	12 500 Ft
1/4 oldal:...	6250 Ft
1/8 oldal:...	3125 Ft
1/16 oldal:...	1560 Ft

Szines hirdetés: 25% felár.
(Az árak áfával együtt értendők!)

**ÚJ ÉS HASZNÁLT GÉPJÁRMŰVEKET
FINANSZÍROZUNK 15-20%
ÖNRÉSZ BEFIZETÉSÉVEL
MAGÁNSZEMÉLYEK ÉS CÉGEK RÉSZÉRE.**

AUTÓ ÉS PÉNZ

MINDKETTŐRE SZÜKSÉGE LENNE,
DE NEM TUDJA HOGYAN?

VISZFINANSZÍROZÁS,
AMIVEL MINDEZ MEGOLDÓDIK!

ACURA HOLDING KFT.
SOLYMÁR, TERSTYÁNSZKY ÚT 63.
TEL: 06 (26) 564-226, 227

ZAKEUS ÉTTEREM Piliscsaba

Egyedi környezet, különleges belső tér!
(Az Egyetem területén, a 10-es út mellett.)

Étlapunkon 120 féle ételkülönlegesség,
hétvégén látványkonyha a teraszon;
faszépen grillezett húsok és zöldségek.
Esküvők, céges rendezvények,
családi összejövetelek rendezése felsőfokon

Nyitva: mindennap
Asztalfoglalás: 26/375-147-es telefonszámon
www.zakeus.hu

ÚJ!! ZAKI GYORSÉTTEREM
Piliscsabán az OTP-vel szemben
REGGELI-EBÉD-VACSORA
(Akár elvitelre, ételhordóban is!)

Nyitva: H-P: 08-20-ig
Sz-V: 10-15-ig
Telefon: 26/330-118

KONTÉNERES SITT- ÉS SZEMÉTSZÁLLÍTÁS

Metzger József

Mobil: 06 (20) 994-3486

*Egyedi igények szerint kedvező áron
Az Ön által megálmodott minőségben,
méretben, formában megépítjük családi*

SZAUNÁJÁT

Hívjon fel! - Helyszíni egyeztetés
után árajánlatot készítünk
igényei figyelembe vételével.

Forklift Bt. • 2096 Üröm, Petőfi S. u. 14/A
Telefon: 06 30 2104541
SZAUNA - EGÉSZSÉG, FRISSESSÉG TÉLEN-NYÁRON

**Következő számunk
megjelenésének
tervezett időpontja:
október 4.**

10 éves a Révész-Optika!

Az évforduló alkalmából egész éven át mérsékelt árakon kínáljuk az összes szemüveglencsét, ráadásul hónapról hónapra más és más akciókkal tesszük még kedvezőbbé árainkat!

ELLENŐRIZTESSE LÁTÁSÁT COMPUTERREL!

Jelentkezés a 332-355-ös telefonszámon.

Hívassa elő nálunk nyári fotóit, ezentúl képenként CSAK 6 FORINTÉRT!

Keressen bennünket Pilisvörösvár szívében, a Fő út 87-ben.

Nyitva: hétköznap 9-17-ig, szombaton 9-12-ig.

Solymár (Templom tér 23.), Pilisvörösvár (Fő u. 33.) Piliscsaba-Klotildliget
A Péleusz Nyelviskola Kft. Nyelvstúdiója szeptembertől folyamatosan
tanfolyamokat indít

ANGOL, FRANCIA, LATIN, MAGYAR, MINT IDEGEN NYELV,
NÉMET, ÓGÖRÖG, OLASZ, SPANYOL nyelvekből

szakképzett, megbízható nyelvtanárok diákoknak kedvezmény

Érdeklődni, JELENTKEZNI: személyesen munkaidőben Pilisvörösvár,

Fő u. 33., vagy telefonon:

26/330-542, 20/347-0481

Iskolánk minőségéről győződjék meg személyesen, az első két órát
ajándékba adjuk!!

A szeptemberben beiratkozóknak külön kedvezmény!!!

RENAULT

"Treff 4" akció szeptemberben!

Minden szeptemberben vásárolt új RENAULT személygépjárműre négy fajta kedvezmény közül választhat:

- kedvezményes finanszírozás
- használtautó visszavétel
- üzemanyagkártya
- opciócsomag

"STRECH" akció a kishaszongépjárműveken!

Szeptemberben a kisebb tengelytávú árért egyel nagyobb tengelytávú haszongépjárműt kap.

Traficnál a hosszút a normál árért, Master esetében normált a rövid árért, hosszút a normál árért, KangooExpress hosszítottat a normál árért!

RENAULT

Solymár Márkakereskedés és Szerviz

Gabeli Kft.

2083 Solymár, Mátyás király út 2.

Tel: 06-26-36-46-56 Fax: 06-26-361-554

e-mail: gabeli@axelero.hu

**A mindennapok
megoldása**

Mindent egy helyen - érdemes betérni hozzánk !

2085 Pilisvörösvár, Budai u. 2.

Folyamatosan bővülő széles áruválasztékkal, légkondicionált eladótérrel és jó parkolási lehetőséggel várjuk kedves vásárlóinkat a megújult CBA élelmiszer áruházunkba.

Meghosszabbított nyitva tartás:

Hétfő:	6.00-18.00
Kedd-Péntek:	6.00-20.00
Szombat:	6.00-13.00
Vasárnap:	7.00-12.00

A Halmschlager Trade Rt. felvételt hirdet az alábbi munkakörök betöltésére:
boltvezető, boltvezetőhelyettes, élelmiszer kereskedelemben jártas áruforgalmi ügyintéző,
szakképzett pénztáros, szakképzett csemege pultos, szakképzett hentes,
húsipari szakmunkás, bolti árufeltöltő.
pilisvörösvári, leányfalui, szentendrei, visegrádi, dorogi munkahelyére.

Jelentkezni, kézzel írott fényképes önéletrajzzal lehet
hétköznap 8-14h-ig, Pilisvörösvár, Dugonics u. 2 sz. alatt Uri Ákosnál.
Telefonszám: 06/26-530-606, 06/305-558-277